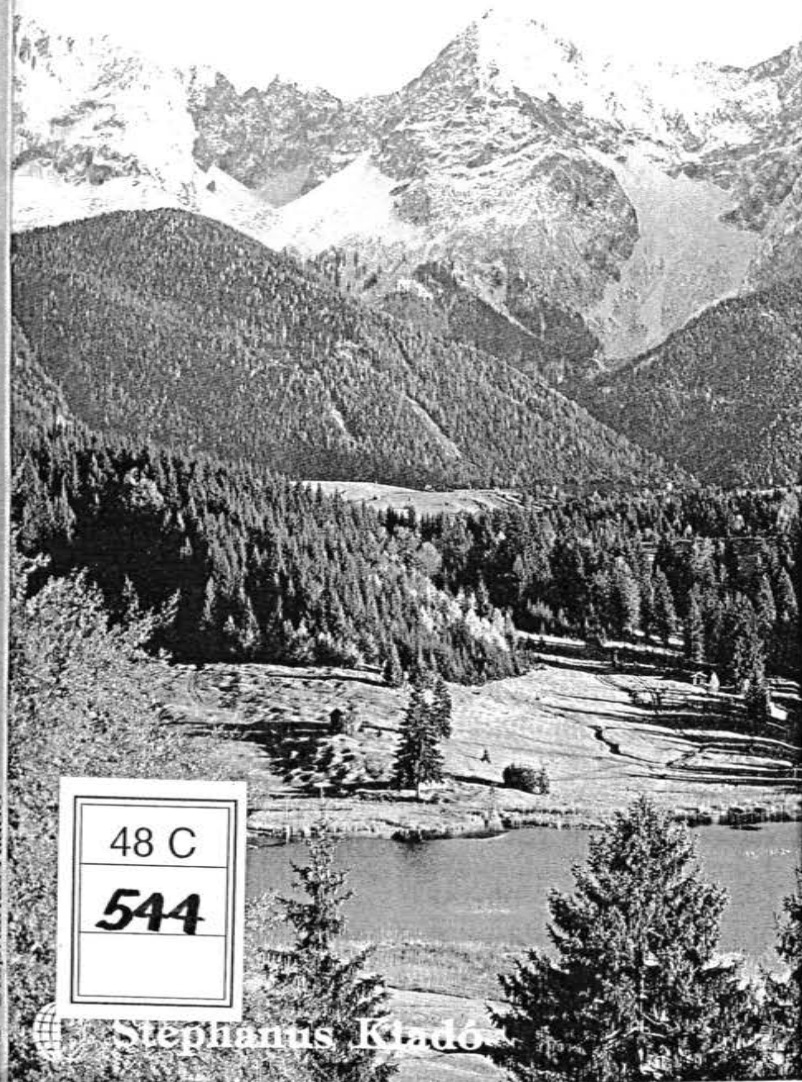

ÚTBAN Richard Wurmbrand
A CSÚCSOK FELÉ
SZÁZ MEDITÁCIÓ

48 C

544

Stephanus Kiadó

Tanuvallomások a testté lett Ígéről avagy Előszó az élő szóhoz

Gondolkodom, hogy ezt megérthessem; de nehéz dolog ez szemeimben.
Mígnem bemenék az Isten szent helyébe: megértém azoknak sorsát.

Zsoltárok könyve 73,16

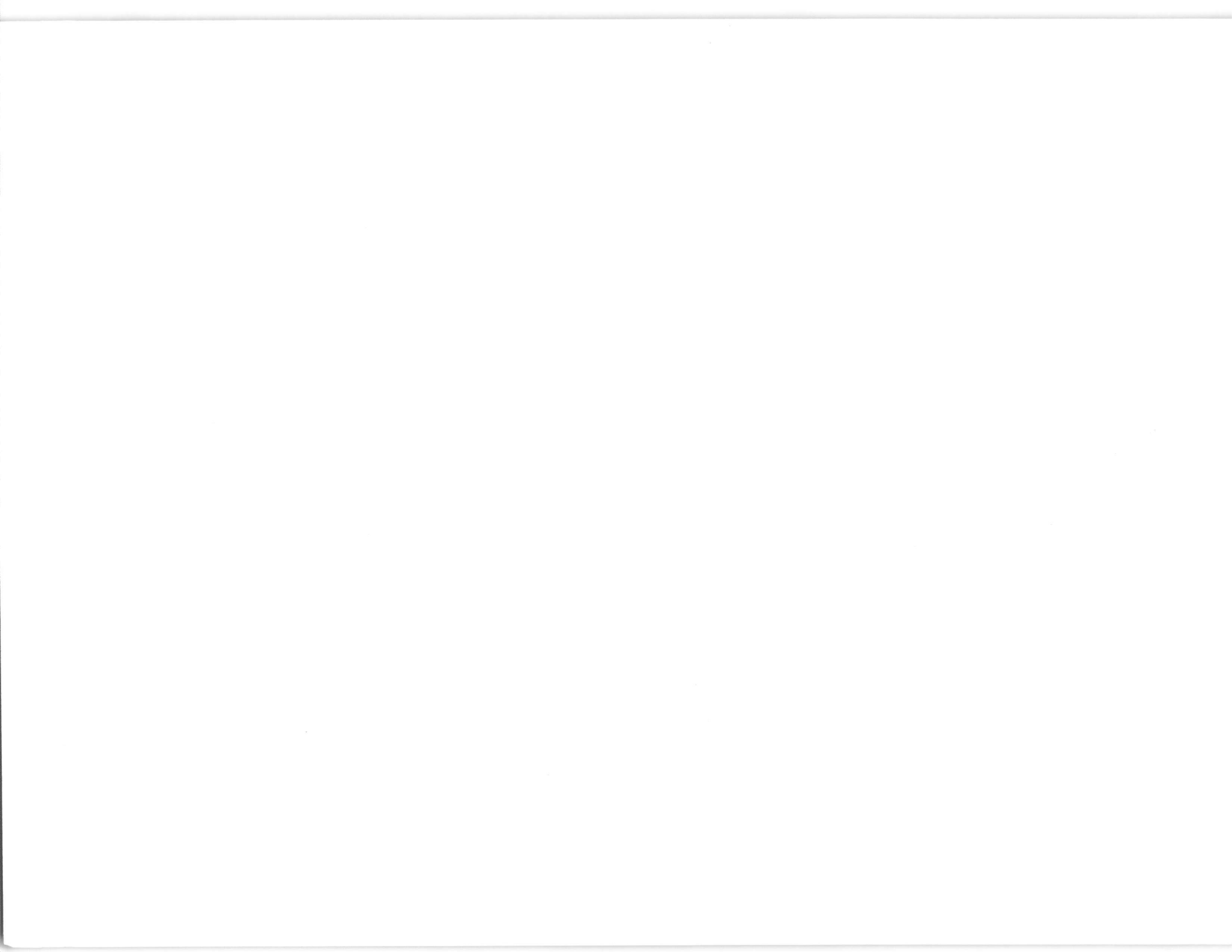
Az elmélkedő keresztyén ember bevonul a «belső szobába», csendben van és egyedül. Magánya nem pusztító, hiszen Istenével áll szemtől szemben, s ez azt jelenti; óhatatlanul önmagával is. Az Isten jelenlétében történő csendes szemlélődés sajátos perspektívában láttatja a világot, a világba-vetetten élő legellentmondásosabb lényt, az embert. A belső szoba, a «szent hely» a dolgok elrendeződésének, «megértésének» a hajléka. Az imádkozó szemlélődés a megértés állapota.

Rendkívül színes és megrázó könyvet tart kezében az Írás értelmét kereső, kutató Kedves Olvasó. Színes: mert hiteles élményanyaga példátlanul gazdag. Megrázó: mert minduntalan a történelem által kerékbe tört, a «tér és idő keresztjére» feszített mindennapi ember küzdelmeit közelíti. A személyes megtapasztalásokat, kijelentéseket, olvasmányélményeket egyetlen faliszőnyegbe szövik az elmélkedések gondolat-fonalai, s a faliszőnyeget — a történelmi idő egy lehetséges keresztmetszetét — a Világ Világosságának fénye mutatja olyannak, amilyen.

Feltűnő az *Elméldések* szerzőjének vonzódása a határhelyzetek iránt. Miért szükségesek ezek a végletes szituációk: börtön, háború, koncentrációs táborok, munkatáborok? Azért mert itt mutatkozik

3 (48C/544

meg igazán, ki valójában az ember és ki valójában az Isten? És hogy a távolság Isten és ember között — áthidalhatatlan. Áthidalhatatlan bölcsességgel, művészettel, mágiával, ideológiákkal, teológiával, kegyességgel. A szakadékot egyedül Krisztus, Isten kijelentett egyszülött fia hidalta át, s általa lehet metelünk az Atyához.

Mi tehát az Írás értelme? A kérdés helytelen. Ki tehát az Írás értelme? A testté lett Ige, Krisztus. Aki jelen van a szenvedő emberben, jelen van szenvedőként és jelen lehet megdicsőült Krisztusként is.

Az elmélkedések első rendű tanulsága az, hogy Isten a hétköznapi Istene. Amiképpen Ő maga mutatkozik be: az Ábrahámé, Jákobé és Izsáké. Gondold meg, élhetsz úgy az emberek előtt, hogy nevedet összekapcsolják Isten nevével. Akárha ablak volnál az égre. Ám az út, amelyen megmutatkozik az Isten sohasem a könnyebb előrehaladás irányába vezet. Mindazonáltal úgy vezet el önmagunktól, hogy Istenhez irányít, Akiben igazi önmagunkhoz találunk vissza. Magunktól-magunkhoz.

Szólnunk kell még az elmélkedések egy rendkívül fontos, maga nemében egyedülálló, sokunk számára talán indokolatlanul szokatlan tartalmi vonatkozásáról: ízes humoráról. Hogy csak két megfogalmazást ragadjunk ki a számtalanból: «Az biztos, hogy az ember nem majomtól származik. A hím majmok hűségesek párjukhoz.» «Jézus az Egyház Feje. Lévéen Fej, Övé a fejtörések összessége.» Gyermeki felszabadult, kacagtató és mégis mélységes igazságokat megfogalmazó mondatok ezek. Megfigyeltük-e már, hogy a legderűsebb emberek azok, akik mérhetetlenül sokat szenvedtek. Ők azok, akiknek megadatott testükben átélniük az Úr közelségét. Akik bepillantást nyertek az örökkévaló dolgokba és nem látják semmilyen okát az aggodalmaskodásnak. Felszaba-

dultak a világ, az ember, a társadalmi rendszerek megváltásának terhe alól. Mindezt Jézus már két ezer éve véghezvitte. Nem nevetséges olyan dolgok után szaladgálni, amelyek örök érvényű megoldást találtak a világ Megváltójában, Jézus Krisztusban?

Kinek szól tehát a könyv? Különbségtétel nélkül minden, önnön léte értelme felől érdeklődő embernek. És kit ne érdekelnének a végső kérdések? Hiszen írók, zeneszerzők, tudósok, a történelem nagyjai, hívők, hitetlenek, irástudatlan bölcsek, bölcstelen irástudók jelennek meg ezekben az írásokban, ortodox és katolikus szentek, protestáns hittudósok, zsidó misztikusok: mindnyájan az emberi mivolt egy-lényegűségéről adnak számot, közbevetések nélkül.

Elmélkedjünk hát, «őrváltásról őrváltásra» míg nem felragyog nekünk is a Krisztus!

A fordítók

Első elmélkedés

Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk. Zsoltár 90,12

Egy amerikai férfiú a következő szavakkal biztatta tháiföldi barátját, aki épp akkor érkezett Svédországba. «Siess, el kell érnünk az autóbust!» Az autóbuszban így szólt az amerikai. «Három percet nyertünk.» Mire a tháiföldi: «Mit fogsz kezdeni vele?»

A fejlett országok emberei egyáltalán nem tudnak erre a kérdésre válaszolni. A mi nemzedékünk elfelejtett járni. Csak szaladni és autót vezetni tud immár. Jézus soha sem sietett. Ő csak járt. Hintók, tevék, lovak az Ő idejében is voltak. De sehol sem olvassuk, hogy igénybe vette volna őket. Ő egyetlen eguszer ült számárhátra, olyan állatra, amely az embernél is lassabban jár.

Jól tesszük, ha perceinket megspóroljuk, — de csak azért, hogy azokat kihasználjuk. Minden percünk igazgyöngy, csak az a baj, hogy túl későn döbbenünk rá az értékére. — Valaki éjnek idején a patak partján sétálva talált egy zacskó kövecskét. Dobálni kezdte azokat a vízbe, mert kellemes volt számára a vízbe hullott kövek csobbanása. Haza érve vette észre, hogy gyémántok voltak a zacskóban, — de már csak kettő maradt belőlük...

Arra törekszünk, hogy perceinket megspóroljuk, közben a megtakarítottakat szórakozásokra, tereferére, értéktelen dolgokra tékozoljuk. — A pénztáros minden pénzecskéért felel. Egy 70 évet betöltött ember, 37 millió percért felel majd Isten előtt.

Második elmélkedés

Isten szeretet.

1 János 4,8

Egy keresztyén atyafit hitéért börtönbe zártak, ahonnan kiszabadulván ezt a levelet írta.

«Külső megjelenésem egyáltalán nem vonzó. A lágerben a föld alatt dolgoztam, kényszermunkán. Balesetét szenvedtem és púpos maradtam. Egyszer egy gyermek rám nézett és megkérdezett. Bátyus, mi van a hátadon? Meg voltam győződve, hogy csúfolódás következik. Mégis válaszoltam. Egy púp.» — «Nem», felelte a gyermek. Isten szeretet, és Ő senkit sem «tesz» fogyatékosná. A te hátadon nem púp van, hanem egy doboz, amelyben angyalszárnyak vannak elrejtve. Egy napon a doboz majd felnyílik, és te azok segítségével fogsz a mennybe repülni. «Elkezdten a sírást. Most is, írás közben is sírok.»

Minden embernek megvan a maga púpjá, lelki testi hátránya, amely megkülönbözteti őt másoktól. De a dolgok csak a mi földi, behatárolt kereteink között látszanak így. Ezen a világon csak «rész szerint van bennünk az ismeret» (1 Korinthus 13,22). Ebből kifolyólag az élet és a szenvedések értelmetlennek tűnnek.

Isten úgy hagyta meg, hogy egyikünk púpos legyen, másikunk szegény, ismét másikunk börtönt viseljen, a következő elveszítse a közeli rokonát. Nekünk soha sem szabad elfogadni a világ szabványait, amelyek szerint mindezek valóságos katasztrófák. Nekünk annak a Szentlélekkel megtelt gyermeknek a mintájához kell alkalmazkodnunk, így bajainkban nem fogunk egyebet látni, mint dobozokat», amelyekben angyalszárnyak vannak, hogy az égbe felemeljenek.

Harmadik elmélkedés

Az Úr az Ő szent templomában, hallgasson előtte az egész föld.

Habakuk 2,20

Phacion, 2.000 évvel ezelőtt, az athéni politikus bent ült egy fodrászműhelyben és unottan hallgatta, amint a borbély a politikai helyzetről fecsegett. Végül is így fordult a fodrász a politikushoz: «Hogyan igazítsam meg a szakállát?» — «Csendben.» — válaszolta Phocion. Ezt az egyszerű választ sokat idézik a világirodalomban is.

A csend elleni összeesküvés áldozatai vagyunk, pedig csend nélkül lehetetlen lelki életet élni. Naponta zaklatnak a gépek, vonatok, repülő, rádió, televízió, porszívó, mosógép, szellőztetők zajai, hogy ne is beszéljünk a gyerekek zsvajjáról és a felnőttek fecsegéséről.

Ismertem keresztyéneket, akik magánzárkában töltöttek el éveket a tökéletes csendben. És amikor ismét emberi beszédet hallhattak, azon csodálkoztak, hogyan lehet ennyit összefecsegni?

Ha Istennel akarsz kapcsolatba kerülni, teremts egy kevés csendet magad körül. Minden kaput zárd be, amelyen zaj szűrődhetne be az életedbe. Menj be belső szobádba, vagy tanítsd meg a közeledben élőket arra, hogy a nap bizonyos szakában csendben kell lenniök.

De a hallgatás nem tökéletesen csendes. Egy szenvedő ember jajai, a fájdalom könnyei, az őszinte öröm kiáltása, az őszinte, komoly beszélgetések, a prédikációk sokasága és a tudományos igazság mélyen belevésődtek a környező csendbe. De mindennek felett meg fogod hallani Isten hangját. Igazi kinyilatkoztatásban lesz részed, — ha hallgatsz, Jézushoz

hasonlóan, Aki éjszakákat töltött a hegyen, imádkozva.

Negyedik elmélkedés

És bemenvén az angyal ő hozzá, monda néki: Örülj, kegyelembe fogadott, az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között.

Lukács 1,28

Az egyik országban, ahol keresztyén üldözés volt, egy fiatal embert törvényszék elé állítottak. Mikor visszatért a cellájába, ragyogott az arca. A rabtársai készítésére ezeket mondta. «Olyan volt, mint amikor Máriának tudomására hozta az angyal, hogy ő szüli meg a Megváltót. Milyen áldott nap! — Egy szűz csendességét tartja. Váratlanul egy angyal áll mellé és tudomására hozza, hogy ő, a teremtmény szüli meg a gyermekben megtestesülő Megváltót, Teremtőt. Ő tartja karjában, ő fürösztí saját Alkotóját. Ő fürösztí azt, Aki az egész emberiséget megtisztítja a bűneiből. Ő, a teremtmény tanítgatja járni a Teremtőt. Ő tanítja Isten Igéjét beszélni. Ő lesz a napsugár és az öröm a házában.

De lesznek nehezebb napok is. Ott áll majd sírya a keresztye tövében amelyen fia meg fog halni a világ üdvösségéért. De mindez elmúlik, feltámad, mennybe megy, — és bizonyára édesanyját is magához veszi. Az örökkévaló öröm lesz, végnélküli.

A rabok megköszönték a szép prédikációt, de nogatták, hogy arról beszéljen, ami a tárgyaláson történt. «Mi történt a tárgyaláson?»

Ő azonban kitartott a mondottak mellett. «Meggondtam.» Az történt, ami a Mária napjaiban. A bírók azt mondták. «Halálra ítélnék.» Nem csodálatos? Gyöngykapuk, arany utcák, hárfázó angyalok, a szentek társasága, és mindenek felett pihenni Jézus kebelén.»

Minden év közelebb visz a halálhoz. Ezt a lépést örömmel és reménységgel tegyük. Jézus feltámadt. Akik hisznek benne, azok is feltámadnak.

Ötödik elmélkedés

És megnyitá az Úr a számárnak száját.

4 Mózes 22,28

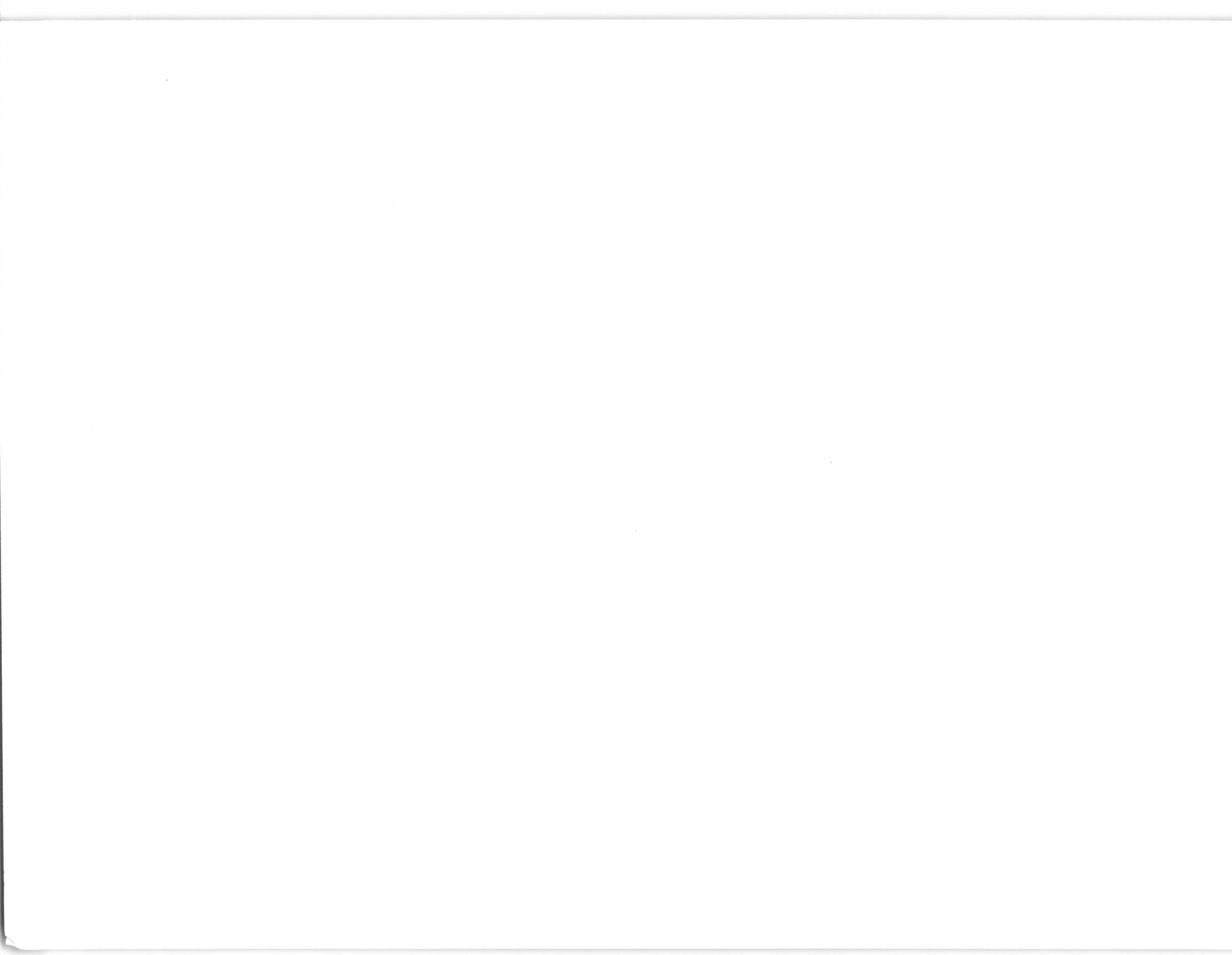
Hidd el azt, amit a Biblia mond! Igaz, kijelentései között van néhány, amelyet nehéz elfogadni ezzel a gondolkodással, de nincs más választás. Ha elfogadjuk azt a felfogást, hogy némely részt kihagyhatunk a Bibliából, a képtelenséget fogadjuk el. Némelyek gunyolódnak a Biblia azon kijelentésén, hogy a számár megszólalt. A Biblia nem ezt mondja. Hanem azt, «megnyitá az Úr a számárnak száját». Ha Isten mindenható, akkor Neki nem lehetetlen az, hogy a számár beszéljen.

Mondj le egy pillanatra a hitről. Mi marad? — A hitetlenség, amely azt mondja, hogy az ember a majomtól származik. Ez azt jelenti, hogy egy..... egy állat, mint a majom valamely felsőbbrendű lény segítségével nélkül beszélni kezdett. Egy gyermek sem tanul meg beszélni, ha nem tanítják meg erre a felnőttek. Hogyan tehetta meg a majom azt, amit egy gyermek sem tud megtenni?

Vagy azt kell elfogadni, hogy egy állat segítség nélkül el kezdett beszélni, ahogy a darvinizmus tanítja, vagy azt, hogy egy mindenható, bölcs Isten megnyitotta az állat száját. Világos, hogy az emberi gondolkozásnak könnyebb a második lehetőséget elfogadni.

Gondolj a számár által mondott szavakra is. «Mit vétettem néked, hogy immár háromszor vertél meg engem?» Egy napon mindazok, akiket megbántottunk felteszik majd ezt a kérdést. Mit fogunk felelni nekik? — Még ha hibásak voltak is azok, akiket megbántottunk, vajon szükség volt-e arra, hogy három-

szor tegyük ezt, ahogyan Bálám a hamis próféta tette? Kevesebbszer nem is lett volna elég? Ne hallgasd meg azokat, akik minden áron hibákat keresnek a Bibliában, inkább szívleld meg jól a szavait.

Hatodik elmélkedés

Mert ha szándékosan vétkezünk az igazság megismerésére való eljutás után, akkor nincs többé bűnökért való áldozat.

Zsidók 10,26

Egy régi keresztyén legenda meséli el azt, hogy Isten az ember megteremtése előtt, megbeszélte tervét az angyalokkal. Lucifer, aki még akkor nem bukott el, felkiáltott. «Bizonyára, nem adatik meg majd az embernek a lázadás hatalma!». A Fiú így válaszolt. «Az elesés hatalma, a felemelkedés hatalma is.» Akkor az ördög elhatározta, hogy teljesen tudatosan fellázad és másokat is magával ránt. A várt felemelkedés azonban sohasem történt meg, mert tudatosan vétkezett.

Mária Magdolna, amikor az Úr Jézus lábait mosta, bizonyította be Lucifer számára, hogy az elesés hatalma mimódon van összekötve a felemelkedés hatalmával. Megértette az Úr szavának mélységeit. «Aki nek pedig kevés bocsáttatik meg, kevésbé szeret.» és «neki sok büne bocsáttatott meg, mert igen szeret». (Lukács 7,47)

Az ördög azt is hitte, ha megakadályozza az elesést, megakadályozhatja a felemelkedést is. Ezért az első keresztyéneknek a Mózes Törvényeit akarta köztelzővé tenni. Tanításaival megcsalta a galatákat (Galata 5,1), és még másokat is. Ma is megpróbálja az embereket alávetni hasonló törvényeknek. «ne fogd meg, meg se kóstold, még csak meg se illesd.» (Kolosssé 2, 21-22), kihasználván a mi félelmünket.

Nekünk mást mond. «álljatok meg és ne kötelezzétek meg ismét magatokat szolgátnak igájával.» (Galata 5,1). Nem kötelező a bűnben vesztegelni, azért hogy a kegyelem bővüljön. (Róma 6,1).

A bűn nem képezheti életünk tartalmát. Ha elesünk, akkor pedig nem csüggedünk el. Péter azért erősíthette testvéreit, mert egy rettenetes bűnből tért meg.

Hetedik elmélkedés

*És láták az Istennek fiait, az emberek leányait,
hogy szépek azok.* 1 Mózes 6,2

Egy régi zsidó könyv (SZÉPHER IERAHMEEL) meséli el a következő történetet az ószövetségi Józsefről.

Nagyszámú egyiptomi nő gyült össze a Potifárné házában, hogy láthassák az ő zsidó rabszolgájának szépségét. Mindegyik egy-egy almát és egy kést kapott a ház asszonyától. Mikor József belépett, hogy szolgáljon nekik, szépsége úgy elbűvölte a vendégeket, hogy mind elvágta a kezüket. Akkor Potifárné így szólt hozzájuk. «Ti csak néhány pillanatra láttátok és elbűvölt titeket. Most megérthetitek, hogy én, aki állandóan látom, miért égek a vágtyól?».

Potifárné is bizonyára szép volt, József azonban szent volt és elutasította, hogy vétkezzen. Kövessük példáját. De ha valaki ilyen tekintetben vétkezik, ne ítéljük el túl keményen. Legyünk engedelkenyek azokkal, akik elesnek emberi gyengeségből, tudva azt, hogy a nemiség a legerősebb erő az emberi természetben. Mi se essünk kétségbe, ha erősen és hosszantartóan kísértetünk, vagy éppen bűnbe estünk. A Biblia azért mondja el ezt a történetet, hogy reménységet adjon, hiszen még az Isten fiai is, bárkik legyenek is azok (a magyarázatok különbözőek), vétkeztek, nem tudtak ennek a kísértésnek ellenállni.

Meg van írva. «Én fiacskáim, ezeket azért írom néktek, hogy ne vétkezzetek. És ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus.» (1 János 2,1) a kísértés olyan erős, hogy a lemondás a vétkezéstről dicsőséges győzelmet jelent.

Nyolcadik elmélkedés

*Némely mag az útfélre esék, és eljövén a madarak
elkapdosák azt.* Máté 13,4

Miért van az, hogy egyes emberek örömmel hallgatják az Isten Igéjét, mások pedig megengedik a madaraknak, — az idegenlelkeknek — hogy megégyék a jó magot?

Az ótestamentumi Józsefnek elmesélték a fáraó sötömesterének álmát, akivel együtt volt a börtönben. «Imé három kosár kalács vala fejemen. A felső kosárban valának a fáraónak mindenféle süteményei. És a madarak eszik vala azokat a kosárból az én fejemről» (1 Mózes 40, 16-17). József úgy magyarázta az álmot, hogy a sötömestert felakasztják.

A híres dubnai rabbit megkérdezték. «Honnan tudta József mind ezeket?» Ő azt felelte. «Egy festő lefestette a sötömestert a fején lévő kenyeres kosárral. Olyan élethűen sikerült, hogy eljöttek a madarak és csipkedni kezdték a festett kenyereket. Valaki felkiáltott: «Milyen ügyes festő! Teljesen élthűen festette meg a kenyereket.» A Valóságban azonban nem is volt a festő olyan ügyes. Ha az lett volna, megijedtek volna az embertől a madarak és nem bántották volna a kenyereket. József így gondolkodhatott. «Ha a madarak oda merészkedtek a kenyérsütőhöz, annak halottnak kellett lennie.»

A gonosz lelkek nem képesek elvenni az Isten Igéjét egy élő kersztyéntől, csak akkor, ha az egy madárijesztőnek látszik. A madárijesztők képtelenek elijeszteni a gonosz lelkeket. Vizsgáld meg életedet, — van-e neked élő hited?

Kilencedik elmélkedés

Kérdezősködjétek a régi ösvények felől, melyik a jó út, — és azon járjatok!
Jeremiás 6,16

Avadász így kiáltott kutyájára. «Néró, keresd». Néró felemelte fejét, gazdájára nézett, majd így felelt. «Nem vesztettem el semmit».

Vajon mit veszíthettek el a keresztyének, hogy olyan sok mindent keresnek. Némelyek újhitet keresnek, vagy éppen az okkultizmust. De a régi utak visszavárnak. A vallás, amely megmentette a feddhetetlen Ábelt, Dávid királyt, Mária Magdolnát és Pétert, — jó lesz számunkra is. Nem valóság az, hogy a keresztyén vallás a gyakorlatban nem vált be. Az az igazság, mi nem gyakoroltuk megfelelőképpen. Jobb üdvözülési lehetőséget, mint a Jézusé, de jobb tanítást sem, mint amit Ő mondott a szeretetről.

Egy turista a Louvre-ban így szólt unottan az egyik őrhöz. «Semmi különlegest nem találok ezekben a képekben. Mire az ő. «Nem mi vagyunk azok, akiknek vizsgálni kellene a képeket, ők vizsgálnak meg bennünket.»

A keresztyénség igaza rég bebizonyosodott, függetlenül emberi vélekedéseinktől. A földről az ég felé emelkedő kereszt az a zászló és ismérv, amelyhez mérünk minden vallást, «izmust», filozófiát, és mindent, ami az igazság igényével lép fel. Vagy látjuk a keresztyénség szépségeit és követjük alapelveit és Alapítóját, — vagy semmit érő emberek bolond kitalálásai után megyünk (így nevezi őket a Biblia), e mértékek és megmérések alól nem tudjuk kivonni magunkat.

Bölcsen válasszunk, — az örökkévalóságra érvényes.

Tizedik elmélkedés

Mária látta két angyalt. János 20,11-12

Kétféleképpen lehet a sírba nézni. Péter és a másik tanítvány kimentek Mesterük sírjához, de abban csak

a lepedőt találták, amibe Jézus volt becsavarva. Mária Magdolna is benézett a sírba, és ő két angyalt látott ugyan abban a sírban. Egyesek csak a keresztyén civilizáció összeomlását látják, míg mások a rossz hírek mögött angyalokat, akik Isten áldott országát készítik elő.

Hogyan lehetséges az, hogy egy ember angyalokat lásson és érezze jelenlétüket? — Az apostolok nagyon tevékenyek voltak az Úr munkájában. Mária odaült a Jézus lábaihoz, és hallgatta amint beszélt neki Mózesről és a prófétákról. (Lukács 10,39) Valószínű a szentek és a mártírok életéről beszélt neki, közel vivén őt hozzájuk.

Az az egyház, amely kizárja tanításából a szentek és a Mártírok példáját, létfontosságú dimenziót veszít el. Olvasd Mózeset és a prófétákat és gondoldj arra, hogy «mindezek pedig ... megírattak a mi tanulásunkra, akikhez az időknek vége elérkezett.» (1 Korinthus 10,11)

Végül pedig, tartsd a kapcsolatot a mai szentekkel, akik szenvednek Krisztusért. Így ki fognak nyílni a te szemeid is.

Tizenegyedik elmélkedés

Ne ítéljetez, hogy ne ítéltessetek!

Máté 7,1

Két jó barát sétált a folyóparton. Egyikük elcsúszott és beleesett a folyóba. «Segítség, segítség! Nem tudok úszni!» kiáltozta. Barátja ráripakodott — «Nem értem miért kell így kiabálni. Én sem tudok úszni, mégsem ordítok!»

Némelykor kíméletlenül elítéljük az embereket vérmérsékletükért vagy civilizálatlan viselkedésükért. Vajon, nem azért viselkedünk rendesebben, mert nekünk nem kell megjárunk az Ő mélységeiket?

Urunk némelyeket bolondnak nevezett. (Lukács 11,40) Egy farizeus meghívta ebédre. Nincs megírva, hogy a farizeus valamely sértő szót mondott volna, csak azon csodálkozott magában, hogy mosdatlan kézzel ült asztalhoz. Amin mi is csodálkoztunk volna. Látszólag minden indok nélkül, elkezdte sértegetni a házigazdát és az ott lévőket, bolondnak nevezte őket. Egy törvénytudó elkezdte csitítani Jézust. Az Úr azonban, feléje fordulva, ezt mondta neki, és társainak. «Jaj néktek is törvénytudók» (Lukács 11, 37-52) Kevés házigazda túrné el ezt a viselkedést.

Keményen megítéljük ismereteink hiányának a módját. Lehet, hogy Jézust is megkritizáltuk volna. De átértéztük-e vajon az Ő mélységes fájdalomát amiatt, hogy az ő népe elutasította a megváltás örömmüzenét néhány vak vezető miatt, akik tévelygésbe vitték őket? Ne ítélj senkit, amíg legalább egy mérföldet nem jártál a cipőjében.

Tizenkettedik elmélkedés

Jézus Krisztus ... szolgálai formát vévén föl...

Filippi 2, 50-7

Ibrahim király kereste Istent, de nem találta meg. Egyik éjszaka arra lett figyelmes, hogy valaki, nagy nehéz csizmával, a háztetőn sétál. Felment, hogy lássa, ki az. És kit talált ott? A legmeghittebb barátját, aki éppen a lelki csendességében vívódott. A király kérdésére: «hát te mit csinálsz a háztetőn?» Tevét keresek! — volt a válasz. Milyen bolondság tevét keresni a háztetőn! — mondta a király. Mire a barátja: Milyen bolondság a trónhoz is, meg az Istenhez is ragaszkodni!

Isten mindenkinek küldetést ad. Töltsük be alázattal, örömmel és szeretettel, közben arra vigyázzunk, nehogy a külső viszonyokhoz igazodjunk. A hírnév, tisztesség és a gazdagság sokszor megvakítanak, megghiúsítva minden Isten-keresést. A keresztyén lehet vezető állásban, de csak azzal a feltétellel, ha népe szolgálójának érzi magát.

A társadalmi hírnév és a földi gazdagság könnyen elvesznek. Urunk figyelmeztetett. «Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsdá és a moly megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják. Hanem gyűjtsetek kincseket mennyben, ahol sem a rozsdá, sem a moly meg nem emészti és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják. Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is.» (Máté 6,19-21)

Jézus, Aki a legmagassabb méltóságban volt, «szolgálai formát vett föl ... megalázta magát» (Filippi 2,2-8). Lépünk nyomdokaiba. Másként minden feléje való közeledésünk hiábavalóvá lesz.

Tizenharmadik elmélkedés

Kezdetben teremté Isten az eget és a földet.

1 Mózes 1,1

Egy ateista cipész arra tanította fiát, hogy «a világ önmagától van». Mire a fiú azt válaszolta. «Ezek szerint, könnyebb az egész természetet megszerezni, mint egy pár cipőt. A cipő elkészítéséért keményen kell dolgozni.» Ha az egész világ az anyag esetleges eredménye lenne, akkor miért nem hagyják az ateisták a természetre a pogány könyveik gyártását? Miért dolgoznak olyan serényen az előállításukon? Még egy ateista könyv is azt igazolja, hogy minden rendezett dolog mögött egy bizonyos, értelmes terv létezik.

Ismerd fel Teremtődöt, imádd Őt, és ne töltsd az időt haszontalan okoskodásokkal. Luther, amikor arról kérdezték, hogy mit csinált Isten, mielőtt a világot teremtette volna, azt felelte. «Az erdőben volt és vesszőt vágott, hogy elnáspáolja azokat, akik boldságokat kérdeznek!»

De van jobb felelet is ennél. A világ teremtése előtt Isten már szerette Krisztust. (János 17,24). Krisztust szeretni, olyan elfoglaltság, amely minden idődet igényli. Ez Isten egész örökkévalóságát kitöltötte. De az Atya még tett valamit. A mennyek országát elkészítette azoknak, akik az éhezőket táplálták, a szomszédokat megittatták, akik a jövevényeket befogadták, mezíteleneket felruházták, a betegeket és a foglyokat meglátogatták. (Máté 25,34-36). Ismerd el Istent Teremtődnek, és tedd azt, amit Jézus tett, Aki «széjjeljárt jót téven». (Ap. Csel. 10,38)

Tizennegyedik elmélkedés

Az Úr adta, az Úr vette el, áldott legyen az Úrnak neve.

Jób 1, 21

Azt mesélik, hogy egyszer egy angyal megjelent egy bölcsőt ringató édesanyának, és kérte a gyermeket. «Halál, nem adom neked» felelt az édesanya. Az angyal mosolygott és így szólt. «Az én nevem nem halál, hanem élet. Én mást adok helyette. «Egy szép fiúcskát mutatott neki. De visszautasította. Egy erős fiatalembert mutatott neki, de az sem kellett a gyermek helyett. Az anya csak azt ismételte minden ajánlat után. «Nem, nem!» Senkivel sem akarom elcserélni, meg akarom őrizni a gyermekemet.»

Az angyal elment. Az idő telt és az asszony csak elveszítette a gyermeket. Az felnőtté lett és az élet folytatódott.

Miért félünk a haláltól? — Nem veszítünk a halállal egyebet, mint amit naponta elveszítünk. Napról napra szeretteink átváltoznak, egyik életszakaszból a másikba menve. Amit mi «halál»-nak nevezünk, az nem más, mint egy ilyen átváltozás. A bimbó nincs többé, virág lett belőle. A hernyó eltűnt, lepkévé vált. Lehet a te számodra letűnt a napsugár, de gondolj arra: most más valakinek világít.

Mindhányszor az angyal elvesz valakit szeretteid közül, ismerd el alázattal, hogy ez Isten munkája volt.

Tizenötödik elmélkedés

Az Úr megszalaszítja előled a te ellenségeidet, akik reád támadnak.
5 Mózes 28,7

Az egyik keresztyén tanító az erdőben sétált tanítványjaival. A tanítványok közül az egyik előre szaladt a keskeny úton. Egyszer csak egy mezei nyúl ugrott elő a bokorból. A tanító megkérdezte, miért szaladt el a nyúl? — Mert félt tőlem! — Nem azért. — válaszolta a tanító, — hanem mert benned gyilkos ösztönök vannak.

Minden háborúban lévő örül annak, ha az ellenségei meghátrálnak tőle, de sokkal áldottabb az az ember, akihez a legádázabb ellensége is bizalommal közelít, tudván előre azt, hogy szeretettel fogadja.

A második világháború idején (a végén), a szovjet hadsereg megszállta Romániát. A német hadsereg egy részét fogságra vitték. A német katona élete ropant keveset ért. Egy nagyon sötét éjszaka szállítás közben, ketten megszöktek közülük. Egyenruhában voltak és így életveszélyben. Találtak azonban egy evangélikus-lutheránus imaházat és átvillant az agyukon, hogy a legtöbb romániai lutheránus német származású. Így elhatározták, hogy belépnek.

A lelkész ezekkel a szavakkal fogadta őket. A családomat megölték a németek. De én Krisztustól megtanultam a szeretetet és a megbocsátást. Nem teszek felelősé benneteket, azért amit más németek elkövettek a zsidókkal. Most, mivel életveszélyben vagytok, meghúzódhattok a mi templomunkban. A mi tiszteletbeli vendégeink vagytok.

Az egyik katona azt mondta. «Ha ön valóban hívő ember, akkor biztonságban tudjuk magunkat.» A templom egy kitűnő rejték hely lett számukra.

«Mikor ellenségei voltunk, megbékültünk Istennel, az Ő Fiának halála által.» (Róma 5, 10). Legyünk olyanok, akiktől az ellenségek nem szaladnak el.

Tizenhatodik elmélkedés

Mi szeressük őt, mert ő előbb szeretett minket.

1 János 4,19

A következő történetet hallottam. A háború idején egy muzulmán tiszt egy festőművész házában kapott szállást. A festőnek megtetszett a tiszt kifejező arca, és megkérte, állna modellt egyik festményéhez. Festés közben, a tiszt szeme megakadt egy megfeszített Krisztust ábrázoló képen, és érdeklődni kezdett történet felől. A festő summásan válaszolt, de az orosz muzulmán tiszt továbbra is kíváncsiskodott. «Ha valóban olyan jó volt, és mindenkinek az üdvőségét akarta, akkor biztosan levették volna a keresztről és sebeit kezelték volna.»

«Légy szíves, ne zavarj munkámban!» — jött a festő válasza. «Nem, nem szabadították meg, Meghalt a kereszten. De tulajdonképpen ezt kellett tennie. Megfizette a bűneink árát. Mi azonban, lássunk a munkához.»

A tiszt nem nyugodott meg. «Milyen forrón kellene magának szeretnie egy olyan valakit, aki meghalt önért.»

A festő leengedte az ecsetet. Sokszor lefestette már a keresztre feszített Krisztust, de csak most értette meg, hogy e pillanatig milyen szeretet nélkül tette ezt.

A hitetlen modellje megtanította őt szeretni Krisztust.

Tizenhetedik elmélkedés

És a királyi székek formáján látszék, mintegy ember formája.

Ezékiel 1,26

Ez az Igevers így folytatódik: «És látám izzó ércként ragyogni derekának alakjától fogva és fölfelé és derekának alakjától lefelé látám, mintha tűz volna. És fényesség volt körülötte.» Rasi, a legtekintélyesebb rabbi, igemagyarázatában a következőket jegyzi fel. «E vers fölött nem szabad elmélkedni.» Miért? Könnyen kitalálhatjuk. A leírás világos, Ezékiel mint megdicsőült embert látta az Istent. Ez igazolja a Fiúban megtestesülő Istenről szóló keresztyén tant.

Zakariást kommentálva, («és reám tekintenek, akit átszegeztek» [12,10]), ugyanaz a Rasi ezt írja! «Noha ezek a szavak a Messiásról szólnak, mégis inkább Ezékiásra vonatkoztassuk őket, hogy azért se adjunk igazat a keresztyéneknek.»

Megérthető a zsidók ellenszenve a látszat-keresztyének ellen, akik a milliók, ártatlanok véréből terhesek, mégis a Messiásról szóló keresztyén tanítás igaz és beteljesednek a régi zsidó próféciaik. Mutasuk meg ezeket a próféciaikat a zsidóknak és szeretettel hívjuk őket Krisztushoz.

Tizennyolcadik elmélkedés

De látva a nagy szelet megrémüle.

Máté 14,30

Csoda történt. A természeti törvények ellenére, de az Úr parancsára Péter járt a vizen. Vajon miért ijedt meg Péter amikor erősebben kezdett fújni a szél? Krisztus vajon csak szélszemes időben tudott csodát művelni?

Más alkalommal a tanítványok akkor ijedtek meg, amikor a tenger hullámai olyan nagyra nőttek, hogy a hajó «már-már megtelék» (Márk 4,37). Kétségbeesett kiáltásokat hallva, Jézus véget vetett a hullámoknak és lecsendesítette a vihart. A tanítványok boldogok voltak. De egy vízzel teli csónak elsüllyed akár viharos a tenger, akár csendes.

Nem az volt a csoda, hogy Jézus megdorgálta a vihart. Jézus hajója a csoda, amely 2.000 éve hajózik, jó és rossz időben, noha tele van tévtanítással, szakadással és bűnnel. Tele van vízzel és már rég el kellett volna süllyednie, a hidrodinamika törvénye szerint, és mégis folytatja hajóútját.

Lehet sok nehézségen mentél már keresztül. Ne ijedj meg, ha még eggyel több lesz. Az is csoda, hogy mostanáig elvergődtél.

A Jézus sírján lévő követ egy angyal hengerítette el, «mert felette nagy vala.» (Márk 16,4). Amikor a terhed elviselhetetlenné válik, Isten küldhet egy angyalt, hogy segítsen.

A «ne félj-!» biztatás 366-szor jelenik meg a Bibliában. Így minden napra jut egy, sőt még a szökőnapokra is tartalékolt Isten egyet.

Tizenkilencedik elmélkedés

A felfüggesztett gonosztevők közül az egyik monda Jézusnak. «Uram, emlékezzél meg én rólam, mikor eljössz a Te országodban.» És monda neki Jézus. «Bizony mondom neked: ma velem leszel a paradicsomban.»

Lukács 23,39.42.43

Mussolini halála előtt azt mondta egy papnak. «Vétkeztem. Az elnyomottakat, természetesen, szabaddá kellett volna tenni, de a mi módszerünk még több elnyomást és szörnyű mészárlást eredményezett. Fájdalmam végtelenné válik, ha látom magam elsüllyedni az áldozatok véroceánjában. Most már túl késő a jóvátételre. Viszont Olaszország megmentéséhez tiz olyan szentre volna szükség, amilyen Assisi Ferenc volt.»

Mussolini keresztyén befolyás alá került. Egy olasz folyóirat a következőket közölte. «Mussolini komolyan érdeklődött a szektás keresztyén irodalom iránt. Főképpen valami régi kéziratok érdekelték. Nagy odaadással tanulmányozta őket főként a filozófiai írásaik érdekelték. Egyszer, a figyelmes tanulmányozás során felkiáltott. «Érdekes, Mindezeket egyszerű emberek írták. Egész könyveket.»

Azt mondják, hogy Mussolini a halála előtt megtért. A menny a meglepetések helye. Valószínű, meglepődünk majd, ott találva megtérve a gyilkos Mussolinit.

Lehet szokatlanul gonosz vagy. Lehet életed végén vagy, amikor e sorokat olvasod. És mégis, számodra is meg van a lehetősége annak, hogy a mennybe kerülj.

Huszedik elmélkedés

Az igaz törődik még állatjának kívánságával is.

Példabeszédek 12,9 (új fordítás)

Elég gyakran látni, filmekben, de némelykor a valóságban is, hogyan hajtják, ugratják a cirkuszokban és a lóversenyeken a lovakat. Tudni kell azonban, hogy ennek az állatnak a lábszárcsontja gyenge. Ez a házi állat nem erre teremtett. Űtéssel kényszerítik ilyen megterhelésekre. Az utóbbi időben pedig áramütéssel érik el ugyan ezt: az edző speciális elektromos készülékkel van ellátva. A lovak lábát vaspálcával ütik, hogy ugrásra ösztönözzék. A fájdalom arra készíti, hogy hátulso lábát magasra emelje.

Ne biztass senkit ilyen látványosságban való részvételre, inkább szánjad az állatokat!

Én személyesen soha sem csodáltam a piramisokat. Mózes sem találta méltóknak azokat a megemlést. Ő inkább az azokat építő rabszolgák nyomorúságára gondolt.

Sok börtönben szenvednek a rabok az éhségtől. Egy héten egy darab kenyér olyan luxus, amit sokan áhítanak. A keresztyén rabok ebből a kevésből is megtakarítanak néhány morzsát, hogy táplálják a rács-hoz bizalommal közelítő galambokat és fecskéket. Nagyon jól meg tudják különböztetni a keresztyén rabok celláját és sohasem csalódnak.

A Bibliának sok mondanivalója van az állatok iránti felelőségünkről. Nyomatékkal megtiltja a velük való kegyetlenkedést, és a tehetetlen állat iránti érzéketlenséget. (5 Mózes 22,4) Jézus is beszél a madarak iránti szeretetről, és felelőségünkről az állatok iránt. (Lukács 14,5) Ő nem tartotta megalázónak,

hogy saját magát egy báránnyal, vagy egy oroszlánnal, vagy egy kotlóval hasonlítsa össze.

Hasonlítsunk mindenben Őhozzá. Mutassunk szeretetet az emberek iránt, de ne feledkezzünk meg az állatokról sem.

Huszonegyedik elmélkedés

Áldjátok és ne átkozzatok.

Róma 12,14

Gerda Forster asszonnyal a következő szerencsétlen dolog történt. A szomszéd kisgyermekére vigyázott, és véletlenül leejtette, gyermek agya megsérült és egész életére lebénult.

Ekkor a gyermek édesanyja azzal átkozta meg Forster asszonyt, hogy rothadjanak le az újjai. Forster asszony kártérítést ajánlott fel, de a gyermek anyja elutasította, és tovább folytatta az átkozódást.

Hamarosan Forster asszony nagy fájdalmakat érzett az ujjaiiban. Ujjabegyei először megfehéredtek, majd megkékültek. Egyfajta üszkösödés volt, amit «morbus Raynaud» néven ismernek. Leggyakrabban gyenge idegzetű asszonyoknál jelentkezik, akik erős lelki megrázkódtatáson mennek át. Ujjait lekeltettné vágni.

A következőket mesélte valaki. «Hat éves koromban nagyon megvertem egy iskolatársamat, csak azért mert zsidó volt. Akkor ez a fiú úgy átkozott meg, hogy ne lássam meg haldokló édesanyámat. 50 év telt el azóta. Azon a napon tartóztattak le, amelyen édesanyám haldoklásának hírért vettem, és kívántam volna hozzá menni.» Így az átok beteljesedett. És más hasonló esetet is ismerek. Hiszek abban, hogy bizonyos átkok beteljesednek. De az áldások is beteljesednek. Éppen ezért áldjátok és ne átkozzatok.

Huszonkettedik elmélkedés

Elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak.

Zsidók 9,27

Julius Cézár kiábrándulva halt meg. Fogadott fia is a gyilkosai közt volt. Utolsó szavai. «Te is fiam, Brutus?» Goethe azt mondta a halálos ágyán. «Fényt, több fényt!» Korábban nem kereste. Oscar Wilde utolsó kérése ez volt: «Pezsgőt kérek!» — majd hozzátette: «Úgy halok meg, ahogyan éltem, meghaladva a lehetőségeimet». Napóleon önkívületében ezt kiáltotta: «Uram, a francia nemzet és hadserege!» Lagni, a híres matematikus, utolsó 36 óráját tökéletes csendben töltötte el. Arra sem reagált, ha közeli szerettei beszéltek hozzá. De, amikor egyik ismerőse azt kérdezte. «Tudod még mennyi 67 a négyzetten?» a matematikus mosolygott. «489» majd meghalt. Carlyle annyit mondott: «Ez lenne a halál? Nem rossz» A német költő Heine, ezeket a szavakat mondta utoljára: «Virágok, virágok! Milyen szép a természet!» Ő azonban nem gondolt azok Teremtőjére. Rabelais, a francia író, halála előtt ennyit mondott: «Esék le a függöny, a komédiának vége.»

Jézus utolsó szava ez volt: «Atyám, a Te kezébe teszem le az én lelkemet.» (Lukács 23,46). Egy börtönben lévő hívő ember elhatározta, hogyha tudatánál lesz, ezeket a szavakat fogja mondani: «Jézus és Bincia» (így szólította feleségét.) A keresztyén ember tudja a halál okát és biztos abban, hogy túlfelől szeretet várja.

Huszonharmadik elmélkedés

Az Igének pedig megtartói legyetek és ne csak hallgatói.
Jakab 1,22

Egy madárkitömő nagyon szép madarat fogott. Mikor fölemelte a kést, hogy levágja, a madár megkérte: «Kegyelmezz meg!» Kismadaraim vannak. Cserében 3 egyszerű, de hasznos tanácsot adok.» Emberünk csodálkozott, hogy a madár beszélni tud, de megígérte neki, hogy szabad lesz, ha jónak tartja a tanácsait.

A madárnak ilyen tanácsai voltak. *«Először.* Sohase higj a képtelen dolgokban, függetlenül attól, hogy ki mondja. *Másodszor.* Ha jó dolgot tettél, soha se sajnáld. *Harmadszor.* Ne akarj elérhetetlen dolgokat megszerezni.

A madárkitömő megszívlelte a tanácsokat. Látta, hogy hasznosak, ezért elengedte a madarat. A madár felszállt az első ágra, és el kezdett csúfolódni az emberrel. «Te buta! Miért engedted el? — A begyemben van egy gyémánt. Ha megöltél volna, egy egész életre gazdggá lehettél volna.

Ezt hallva, a madárkitömő elkezdett bánkódni azon, hogy elengedte. Ekkor felmászott a fára, hogy elfogja a madarat. De amikor az első ágra felmászott, a madár már a másik ágon volt. Mikor az ember a második ágon volt, a madár már a harmadik ágra szállt. Végül megcsúszott, leesett és eltörte az egyik lábát.

Amíg ott jajgatott a fa alatt, a madár megközelítette és így szólt hozzá!» Elfogadtad a tanácsaimat és dicsértél azok bölcsességéért. Miért nem követted legalább 5 percig azokat? — Azt mondtam, hogy ne higj a képtelenségekben, függetlenül attól, hogy

ki mondja. Hogyanhihetted el, hogy egy madárnak gyémánt van a begyében? — Azt tanácsoltam még, hogy ne bándd meg a jó tetteidet. Miért bántad meg, hogy elengedtél? — Végül azt tanácsoltam, hogy ne fuss elérhetetlen dolgok után. Nem tudtad, hogy egy madarat lehetetlen üres kézzel elfogni? — Ti, emberek, feltaláltátok a rádiót, meghalljátok a másik országban beszélőt, de még nem találtátok fel azt a műszert, amely lehetségesítené a szátokkal kimondott szó meghallását, vagy annak elhívését, amit értelmetek igaznak vall. Hiszed, hogy a Szentírás az Isten Szava. Ne csak hallgatója, olvasója, a megtartója is légy.

Huszonnegyedik elmélkedés

És vivé az Úristen az embert és helyezteté őt az Éden kertjébe. 1 Mózes 2,15

Sokkal kellemesebb az a tudat, hogy őseinket a Paradicsomkertben tudhatjuk, mint az állatkertben, ahogyan Darwin tanítja.

«És formálta vala az Úristen az embert a földnek porából.» (1 Mózes 2,7). A tudomány igazolja azt, hogy a mi testünk ugyanazokból az elemekből építetett fel, mint a föld.

Sepher Ierahmeel, egy régi zsidó írás, részleteket ír az ember teremtésével kapcsolatban: «Isten elküldte Gábor arkangyalt, hogy hozzon neki agyagot az ember teremtéséhez. Az agyag azonban megtagadta, hogy feldolgozzák, mondván: «Átkozottá leszek, az ember engedetlensége miatt.» Az ellenállás oka igaz volt. Gondold el, mennyit szenvedett a föld a bombázások, letarolások, szennyezések miatt. Végül is Gábor meggyőzte a földet, és így elkészülhetett az ember.

«Teremté tehát az Isten az embert az Ó képe.» (1 Mózes 1,27). A technológia a gépek képe, mesteriségessé, szabványossá, anyagiassá, beprogramálttá, állandóan sietővé alakítja az embert. A sajtó és a rádió ugyancsak képükre formálják az embert, alacsonyabb szintre szállítva őt, gondolatait megtöltve erőszakkal és kívánságokkal. A modern egyetemeken arra tanítják az embert, hogy ismétlje meg őszüleinek bűnét: válassza inkább a tudás fájának gyümölcsét, mint az élet fájának termését. Elméletek és ideológiák veszik el az élet helyét.

Gerge Fox, a quaker-ek «megalapítója», vissza akart térni az Isten-képűséghez, és találkozni akart a lán-

pallostuli Istennel és kereste az elesett Ádám előtti állapotot.

– Krisztus mindannyiunkat erre a kalandra hív. Ő Isten lévén, emberi természetet vett fel, hogy mi visszatérjünk az Istenképűséghez.

Huszonötödik elmélkedés

Semmit sem cselekedvén versengésből (perpatvarból)
Filippi 2,3

Sosi a patakparton sétált a barátjával. Egyszer csak így szólt Sosi. «Milyen jól érezhetik magukat a halak a vízben.» «Te nem vagy hal, honnan tudod hogy hogyan érzik magukat a halak a vízben?» — Kérdezte a barátja. Mire Sosi: «Te nem vagy én és honnan tudod tehát, hogy én nem tudom hogyan érzik magukat a halak a vízben?» Mi is veszekedünk, megkérdőjelezve a másik tapasztalatát, amit mi nem ismerhetünk.

Két földműves barát beszélgetett egy este. Az egyik azt mondta: «Azt szeretném, hogy olyan nagy mezőm legyen, mint a kék ég felettünk.» A másik erre azt felelte: «En meg azt szeretném, hogy annyi juhom lenne, mint csillag az égen.» Majd az első: «Hol legeltetnél te annyi juhot?» «Ez nem gond, a te hatalmas meződön!» A másik ellenkezett: «Nem engedem meg, hogy a juhaid leleljék a mezőmet.»

Az elsőnek nem volt mezője, a másíknak nem volt juha, mégis veszekedtek. Vajon nem szoktunk veszekedni olyan dolgok miatt, amelyek számunkra ismeretlenek?

Legyünk egyek: érzésben, szeretetben, gondolatban. A másik véleménye, vagy állásfoglalása valószínű, tiszteletre méltóbb mint a tied. Lehet holnap a felebarátod véleményét fogod osztani, akkor is ha ma ezt nagyon furcsának tartod. Az Úr azt akarta, hogy mi egyek legyünk, úgy ahogyan Ő az Atyával egy.

Huszonhatodik elmélkedés

A te szolgálád, Joáb, hagyta ezt nékem, és mindezeket a szókat ő adta a Te szolgálóleányod szájába.

II Sámuel 14,19

Amomban egy találkozón vettem részt, amelyen egy Nobel-díjas író fennhangon olvasott börtönélményeiből. Keservesen, sírva hallgattam a szenvedéseit. Szolzsenyicin azt kérdezte tőlem. «Mít gondolsz, mi az ellenszere ennek a sok kegyetlenkedésnek?» Azt feleltem: «Sok kegyetlenkedőt ismertem. Mindenkinek van azonban egy gyenge pontja. Az egyik forrón szereti feleségét, vagy gyermekét, másik gyengéden ragaszkodik kutyájához. Sztválna, Sztálin leánya meséli el, hogyan eszközölte ki apjától az egyik fogoly szabadulását. Sokkal többet is el tudott volna érni. A régi királyok túszként vitték el riválisuk fiát, mert tudták, nem támadja meg őket az ellenfél, amíg a fiú az ő fogságukban van. Vannak olyan bűnözők, akik nem követnének el kegyetlenséget, ha megfenyegetnéd azzal, hogy lelövöd a kutyáját. Van olyan is, aki a börtönben lemond a mindennapi kenyér bizonyos részéről, hogy a madarakat etesse.»

Az asszony, ki elvette férjedet, lehet nagyon szereti édesanyját, és rajta keresztül el tudnád érni, hogy visszakapd párodát.

Dávid tábornoka, Joáb, tudta azt, hogy a királynak könyörületre van szüksége, hogy vezethesse az országot. Oda küldött Dávidhoz egy asszonyt kitalált mesével, hogy gyilkos fia számára bocsánatot kérjen. A király megadta a bocsánatot, de az asszony nem elégedett meg ennyivel, kegyelmet kért Absolon számára is, aki súlyosan vétkezett.

Hadd legyen számodra az az ember, aki ellenséged

neked, vagy a társadalomnak, a te szereteted tanulmányának «a tárgya». Keress utat a szívéhez! A gyermekek szülei iránti természetes szeretete ráveheti őket a hitre. Más esetekben is így tegyél. Nagy Konstantin császárt édesanyja befolyásolta abban, hogy támogassa a keresztyéneket és szerezzék meg számukra a teljes szabadságot. Ez az asszony Szent Ilona volt.

Huszonhetedik elmélkedés

Ha megbocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, megbocsát néktek is a ti mennyei Atyátok.

Máté 6,14

Iránból kaptam a következő levelet: «Egy kaszárnyából írok. Ébren vagyok. Nemrég megszorodva és tele félelemmel bekapcsoltam a rádiót, hogy megvidámodjam. A barátaim programja semmitmondóvá vált számomra. Ugyan ez történik állandóan és tele vagyok gyűlölettel. Így, ilyen állapotban találtam rá az önk műsorára. Ebben a műsorban volt szó arról, hogy Jézus a Nagy Tanító, megbocsátott az ellenségeinek. Ez a kijelentés mélyen megérintett. Egyből nagy békesség töltött el és elkezdtem sírni, mint egy gyermek. Nem értem mi történt velem. Gyűlöltem a gazdagokat. Szüleim egy földbirtokos áldozatai lettek aki kihasználta őket, de nem értem, most már nem tudom gyűlölni azt az embert. Nem tudom megmagyarázni sehogyan sem. Lehetséges, hogy ne gyűlöljek többé? — Akkor egyszer hallgattam a műsorukat. Milyen boldoggá lettem! Sohasem fogom elszalasztani a műsorukat. Szeretném olvasni én is a Könyvek Könyvét!»

Ez az ember csatlakozott egyik gyülekezethez. Elkezdett másoknak is Krisztusról beszélni. Azóta aztán nem hallottam róla. Valószínű, hogy az övéi keze által vértanu halált halt.

Jézus szempillantás alatt meggyógyította ezt az embert a legmérgezeteb érzéstől: a gyűlölködéstől. Valaki ártott neked valamivel? — Bocsáss meg neki! Fogadd el a megbocsátást Istentől. Csak akkor leszel szabad belsődben is.

Huszonnyolcadik elmélkedés

Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől, mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől.

Máté 6,34

Egy skót Glasgowból Londonba szeretett volna utazni, de a jegyet csak az első állomásig vásárolta meg. Mikor megkérdezték ennek okát, így érvelt: «Lehetséges, hogy infarktust kapok a vonaton, és sohasem érkezem meg Londonba. Így megtakarítottam egy részt a jegy árából.

Mi lenne, ha megtakarítanánk az aggodalmaskodást és a félelmet? Miért aggódól olyan dolgokért, amelyek olyan messze vannak tőled? — Valószínű, hogy a legtöbb, hasonló félelem alaptalan. Lehet, meghalsz, mielőtt a kritikus ponthoz érkeznél. Végy menetjegyet csak az első állomásig! —

Jézus az Egyház Feje. Lévéen Fej, Ővé a fejtörések összesége, — kizárólagosan az Ővé. Vétkezel, amikor aggodalmaskodásból töröd a fejed. Bitorlod a Fej szerepét, amikor ezt a szerepet játszod. Luthernek az a szokása volt, hogy este odament az ablakhoz, és így szólt: Uram, kié ez a világ, az enyém vagy a Tied? Az Egyház, az enyém, vagy a Tied? — Ha a világ és az Egyház a Tied, akkor vigyázz reá. Én elfáradtam, megyek lefeküdni. Jó éjszakát, én Istenem.»

Tanusíts te is ilyen magatartást. A Talmudban olvasuk: mikor a nap lenyugszik, tiszta a nappal. Ha közeleg az est, add át minden problémádat és kudarcodat Jézusnak. Ne gondolj a holnapi napra, és jól fogsz aludni. Lehetséges, hogy a holnapi nap terhével soha sem fogsz találkozni. Lehetséges, hogy az éjszaka folyamán a problémád megszűnik. Légy azon, hogy jó napod és jó éjszákád legyen, aggodalmaskodás nélkül.

Huszonkilencedik elmélkedés

Mint a lilium a tövisek közt, olyan az én mátkám a leányok közt.

Énekek Éneke 2,2

Muslih-al-Din-Saadi, a híres perzsa misztikus írja *Le Gulistan (Rózsakert)* című könyvében Madshuun és Leila szerelmi történetét. Boldogtalan szerelem volt, mert Leilat máshoz kényszerítette feleségül. Madshuun, bolond lévén a szerelemtől, (neve is ezt jelentí), kiment a pusztába, hogy az állatok társaságában éljen, minden remény nélkül.

A király meghallotta az esetet, és megparancsolta, hogy vigyék a palotába Madshuun-t, akit keményen megszidott bolondságáért. Erre Madshuun azzal érvelt: «Csak az tud engem megérteni, aki ismeri a Leila szépségét.» Erre megparancsolta, hogy hozzák elébe Leilát is. Ugyan olyan beduin leány volt, mint a többi, lehet még egy kicsit csúnyább is, — napégetett s gyenge a szegénységtől. Háremének legutolsó leánya is különb volt Leilánál. A királynak sehogy sem fért a fejébe ez a szerelem. Madshuun azonban kitalálta a király gondolatát: «Sem te, sem más nem láthatjátok a Leila szépségét. Ez a szépség csak annak táruul fel, aki Madshuun szemének ablakán néz ki. A szerelem és a szépség két összefüggő találós kérdés. Csak aki megfejtette az elsőt, az fejtheti meg a másodikat.»

Isten annyira szerette bűnös lelket, hogy Egyszülöttét adta érte. «Mi szeressük Őt, mert Ő előbb szeretett minket.» (1 János 4,19). Az Ő szeretete teszi azt, hogy meglátja a szépséget és az értéket ott is, ahol más nem venné észre. Higyjünk az Ő szerelmének jó ízlésében. Ő tudja, miért választott, mi pedig örüljünk az Ő szerelmében.

Harmincadik elmélkedés

És mondá az Úr Ábrámnak: «Eredj ki a te földedből.»
1 Mózes 12,1

Az a beszéd, amit Isten Ábrahámnak mondott, héberül: leh leha, ami szó szerint annyit jelent: menj a saját hasznodért, vagy önmagadnak, önmagad felé.

Csernobili Nachum rabbi így magyarázta ezt a verset: «Ábrám atyánk a hitben, buzgott a szeretetben és a vendégfogadásban. Az 1 Mózes 18,1-ben azt olvassuk, hogy noha fájdalmas operáción ment keresztül, mégis a sátra bejáratánál ült, nehogy elszalasszon valakit, akit meg kell vendégelnie.»

De Ábrám vendégszeretete nem volt hibátlan, mindaddig, amíg ő is utassá nem vált. Ahhoz, hogy jó gazda legyen, ő is át kellett menjen az utasok nyomorúságain.

Péternek át kellett menni az Úr Jézus megtagadásán, azért, hogy beteljesedjen az Úr Szava: «Idővel megtérvén, a te atyádfiait erősítsed.» (Lukács 22,32). Képes leszel erre a szolgálatra, mert te magad is átmentél a gyávaság keserűségén.

Isten tökéletesen ismerte az emberi életet, de csak Isteni látószögéből. Ezért szólt így a Fiúhoz: leh lehá, «Menj el a saját magad érdekében, mint eljövendő Bírója az emberiségnek és éld az ő örömeiket és bánatukat. Élj Te is emberi életet, Istenséged gyarapodni fog az emberi tapasztalattal. Megismered így az emberi életet a maga valóságában.» Így lett Ő Nagy Főpap, «megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt.» (Zsidók 4,15).

Fogadd el életed tapasztalait, akár vidámak, akár szomorúak azok. Ezek mind hozzásegítenek, hogy jobban szolgálj az embereknek.

Harmincegyedik elmélkedés

Szeresd felebarátodat. Máté 22,39

Ha valaki világosságot visz másoknak az életébe, lehetetlen, hogy ő maga is ne örülne annak. Jézus «széjjeljárt, jót tévén» (Ap. Csel. 10,38). Ez volt az oka annak, hogy énekelni tudott elárulásának éjszakáján (Máté 26,30).

Ne várd azt, hogy az emberek rád mosolyogjanak, hanem add nekik a tiedet. A sokaság azért követte Jézust, mert Ő nem várta megértésüket. Ő akart megölelni mindenkit, ellenszolgáltatás nélkül.

Ne haragudj az emberekre, ha másként tesznek valamit, mint te. Lehet, más ritmust hallanak. Mindenik a szerint a zene szerint él, amelyet a fülével hall. Cselekedd, hogy tőled szebb zenét halljon. Ez lehet megváltoztatja cselekvésüket.

Egy találkozó, amit házunknál tartottunk, néhány keresztyén beszélgetett barátairól. Egyesek jó hívők voltak. Mások, hitetleneknek bizonyultak. Azonban egy indiai öreg misszionárius közbevágott: «Ne osztályozzatok az embereket! Itélkezések helytelen lehet. Mindannyiszor, ahányszor csak beszélgetünk, inkább dicsőítsük Krisztust. Ez megörvendezteteti az erősebb hívőket, megerősíti a gyengéket és megtéríti a hitleneket. Így valami pozitívat cselekszünk. Ha osztályozni kezdünk semmit sem használunk.»

Ahelyett, hogy az emberekben lévő világosságot vizsgálalnánk, terjesszük inkább a világosságot.

Harmincketedik elmélkedés

A szeretet... mindent eltűr.

1 Korinthus 13,7

Van a zsidóknak egy legendájuk Ábrahámról, a hívők atyjáról. Egy este, amint az ősatya elmélyülve tartotta csendességét, kopogtatás verte fel: egy részeg kéresezkedett be éjjeli szállásra. Első gondolata az volt, hogy elzavarja a részeget és ő maga folytatja az édes együttlétet Istenével. Akkor az jutott eszébe: «Mi haszna lenne egy hosszú elmélkedésnek? Tudom, hogy Isten hosszan tűr a bűnösöknek és ő megteheti, hogy a világosság ennek a részegnek is felragyogjon. És ennek is megadja a mindennapi kenyerét. Miért taszítanám el ezt az embert, akit Isten elfogadott? Eltűröm, mert Isten az én bűnömet is megbocsátja.» Ezt gondolva, az ősatya, felkelt, enni adott a részegnek, majd lefektette.

Ábrahámnak több szellemi világossága volt, mint nekünk. Tudjuk-e követni példáját?

Néhány testvér rájött, hogy egyik testvérük házasságtörő. Azonnal hívták Ammona püspököt, majd elmentek a testvér házához, hogy rajtakapják a tetten, — és így megtisztítsák a gyülekezetet a bűntől. Odaérve, a tettesnek a nőt sikerült elbújtatnia egy ládában. Egyedül a püspök vette észre a dolgot. Ráült a ládára, majd annyit mondott. «Keressétek!». Mindent felkutattak, de semmit sem találtak. Ekkor Ammona csak ennyit mondott. «Isten bocsásson meg nektek a gyanúsításért és a gonosz viselkedésért.» Mikor a többiek kimentek a szobából, így szólt a bűnben leledző testvérhez. «Óvakodj az ördögtől!» Majd ő is elment. Ammona azért tudott együtt érezni a testvérrel, mert ő is ebben a bűnben élt valamikor. Szeretetével és megértésével megnyerte a testvért.

Amikor Jézust bárányként vitték a vágóhídra «Száját nem nyitotta meg» (Esaiás 53,7) panaszra, hogy nem ő a vétkes. Ő a mi bűneinkért szenvedett. Ő adja meg, hogy szabaddá legyünk nemcsak a kárhozattól, de a mások ítélkezésétől is. Tűrjük el mindent, de mindenek felett a bukásokat és az emberi gyengeségeket.

Harmincharmadik elmélkedés

A Léleknek gyümölcse szeretet ... Az ilyenek ellen nincs törvény. Galata 5,22.23

Magdeburgi Mechtild mondotta egyszer: «A szeretetnek nincsenek szabályai». A szeretetnek nincs örök érvényű cselekvési elve. Augustinus híres mondása is ugyanezt fejezi ki: «Szeresd az Istent és tégy, amit akarsz.» Biztos, hogy aki szereti Istent betölti az Írás parancsát, — de kivételes esetekben is szabad a cselekvésre.

Az Auschwitz-i náci lágerben megölték a terhes asszonyokat. Egy hívő doktornő, — aki maga is fogoly volt magzatelhajtást végzett százával, még hozzá nagyon primitív körülmények között. Így mentette meg az anyák életét. Igaz, hogy megölte a magzatokat, de e nélkül, mind a magzat, mind az anya elpusztult volna.

Egy német asszonyt fogolyként kényszermunkatáborba vittek. Az asszonyokat csak akkor engedték haza, ha betegek voltak, vagy pedig terhesek. Három gyermeket hagyott otthon, teljesen magukra hagyatva. Férje angol fogoly volt. Akkor megkérte az egyik őrt, ejtse őt teherbe. És így haza mehetett, vigyázni a gyermekekre. Mikor férje haza került, megmagyarázta a dolgot neki. Ő is helyeselte, mert abban a helyzetben ez volt az egyetlen megoldás.

A keresztyén misszió csodálatosabbnál csodálatosabb trükkökkel viszi be a keresztyén irodalmat az iszlám országaiba. A szeretetnek nincs törvénye, pedig normális helyzetekben a szeretet törvényszerűen jár el.

Harmincnegyedik elmélkedés

Jézus mondta: «Tegyetek tanítványokká minden népeket.» Máté 28, 19

Alit, Mohamed vejét és utódját, és Ali fiát Husaint meggyilkolták. A siita mohamedánoknak, akik a legközelebb állnak a keresztyén teológiához, a következő van megírva szent írataikban: «Husaint siratni, maga az életünk értelme. Másként valami hálátlan teremtmények lennének. Még a paradicsomban is Husaint fogjuk siratni. Egyes siiták képtelenek arra, hogy ne sírjanak ... Husain egy utat készített a mennybe.»

Szent könyvük, a Kerbela, ezt írja: «Husain halála, a mi bemenetelünk az életre. Szeretetem Ali iránt, úgy emészt meg a bűnt, mint tűz a szárazfát.» Fátimát, Ali feleségét is tisztelik. Róla a következőt tanítják. «Ő a megtestesülése annak, ami isteni az asszonyi nemben. A legnemesebb ideál, amit az emberi értelem elérhet. Ő a Paradicsom királynője. Azt tanítják, hogy a «láthatatlan imám» az istenség megtestesülése. Ali tizenkettedik leszármazottjáról, Mohamed Ibn al-Hasan-ról, aki négy éves korában eltűnt, azt vallják, hogy felvitetett az égbe, ahonnan mahdiként, egyetemes megváltóként fog visszajönni a világ végén. Észrevehetjük az iszlámban, de más hamis vallásban is, hogy homályosan rokonságban van a keresztyén hittel. A lelkek keresik az igazságot, amit csak sejtenek, feltételeznek. Szinte valamennyi iszlám országban tiltják a keresztyén missziót. Imádkozzunk az iszlám világ megtéréséért.

Harmincötödik elmélkedés

Mint aki számítgatja a falatot magában, olyan ő.

Peldabeszédek 23,7

Eugen Pendergrass, amerikai rákspecialista, állapította meg először azt, hogy a rák betegség az esetek többségében attól az időponttól 18 hónapnyira jelentkezik, amikor a lelket valamilyen krízis terheli: egy közeli rokon halála, házastársi hűtlenség, csőd az üzleti életben ... Ha a lélek betegsége ilyen testi összeomlást tud előidézni, akkor a békesség és a reménység hozzájárulhat az egészség visszaállításához. A rákos sejtek elszaporodhatnak, de a fehérvérsejtek megtámadhatják és elpusztíthatják azokat. Ez azonban sokban függ a személy hitétől és elhatározásától.

Gyakran azért leszünk betegek, mert a tudat alattiban betegek szeretnénk lenni, hogy kiérdemeljük a környezetünk szeretetét. Légy te a szeretet alanya: szeress másokat. Akik gyűlölettel táplálkoznak, akik nem tudnak szeretni másokat, a legnagyobb mértékben a rák, vagy más betegségek jelöltjei, sokkal inkább azoknál, akik könnyen megbocsátanak.

A börtönben a következő betegségek vertek le: általános T.B.C., mind a két tüdőmön, a hátgerincemen, a beleken; sárgaság; cukorbetegség; szívbetegség. Börtönben n voltam, ahol a «gyógyszer» a következőkből állott: ehség, légszomj, naphiány, ütések. Imádkoztam és mások is sokat könyörögtek érettem. Egy Általános bűnvallás, az előző életem minden bűnéről könnyebbülést hozott. Isten erőt adott, hogy győzzek a betegségen.

Egy napon meg kell halnod. Lehet azt a betegséget fogja felhasználni Isten, hogy Hozzá haza vigyen, amiben most szenvedsz. A csodálatos gyógyulások

ritkák, hiszen másként nem is lennének csodák. Mégis higgy a csodákban. Istennek minden a lehetséges határain belül van. Szövetkezz Vele, tele hittel és békességgel.

Harminchatodik elmélkedés

*Minden lélek engedelmeskedjék a felső hatalmas-
ságoknak.* Róma 13,1

Abból a két tucat náci főnökből, akik állampuc-
sot hajtottak végre 1933-ban, Németországban,
néhányat maga Hitler gyilkolt meg, a többiek öngyl-
kosok lettek. Hitler agyonlőtte magát. Felesége meg-
mérgezte magát. A propaganda miniszter, Goebbs,
először megmérgezte négy gyermekét, majd feleségé-
vel együtt öngyilkos lett. A többieket, mindet fel-
akasztották, amint ez a háborúsbűnösökkel szokás.

Németország elvesztette a háborút. A városok föld-
del lettek egyenlővé. Az Országot ketté osztották.
A területek jórészen a szomszéd államok osztoztak.

Vajon ha a náci tudták volna, hogy ez lesz a puccs
eredménye végrehajtották volna-e a lázadást?

Nálunk a legionáriusok sokakat meggyilkoltak,
hogy aztán őket is a szövetségük, Antonescu gyil-
kolja meg.

Igen sok oka van annak, hogy ne legyen érdemessé
a törtetés, a harc. A zsidó államot sem pusztították
volna el, Krisztus után 70-ben, ha a nép hallgatott
volna az Úr Jézus szavára: «Aki arcul üt téged jobb
felől, fordítsd felé a másik orcádat is.» (Máté 5,39).

Imádkozzunk, hogy az emberi energiát békés mó-
don használják fel arra, hogy még több szeretet és
igazságot legyen az emberek között.

Harminchetedik elmélkedés

*És mondta a kígyó az asszonynak ... Tudja az Isten,
hogy amely napon esztek abból, megnyilatkoznak a Ti
szemeitek.* 1 Mózes 3,4-5

Isten és sátán tervei néha hasonlóknak tűnnek.
Az Úr Jézus azt mondta társusi Saulnak: «A pogá-
nyok, kik közé most küldelek, hogy megnyissad
szemeiket.» (Ap. Csel. 26,17-18). A sátán ugyan-
ezt igéri. Mégis a különbség nagyon nagy.

Ha a sátán nyitja meg a szemedet, akkor azok
mindörökre nyitva maradnak. Akiknek pedig Isten
nyitja meg a szemét, azok akkor zárják be, amikor
csak akarják. Bezárhatják szemüket testvérük vétke
előtt, úgy ahogyan Sém és Jáfet tették édesapjuk
meztelensége előtt.

A sátán által kinyitott szem tágra-nyitva marad
minden eljövendő veszély meglátására. Nyitva marad-
nak a szemeid, hogy meglásd a Bibliában lévő ellent-
mondásokat, és mindazokat a dolgokat, amelyek
megoldására a hit képtelen.

Aki megengedi Istennek, hogy ellenőrizze a látását,
az bezárhatja a szemét, még akkor is, amikor a ve-
szély már-már összecsap fölötte. «Nem szunnyad és
nem alszik az Izráelnek őrizője.» (Zsoltár 121,4).

Eljön a nap, amikor majd «színről-színre» látunk.
(1 Korinthus 13,12). Ne engedd meg a sátánnak,
hogy szemorvosként kezelje látásodat. Csak Istennek
engedd meg szemed vizsgálatát, kezelését.

Harmincyolcadik elmélkedés

Egy sem esik azok közül (a verebek közül) a földre a Ti Atyátok akarata nélkül. Máté 10,29

Wang-Min-tao, kínai lelkipásztor, a japán megszállás idején életét kockáztatta azért, hogy megőrizhesse az evangéliumi puritását. Egyebek között megtagadta, hogy a templomában kiakassza a japán császár képét. De a Mao-Ce-dun képét sem tisztelte. A mentsége az volt, hogy a Jézus Krisztust sem akasztotta ki a templomában.

1955-ben letartóztatták, és kemény agymosásnak tették ki. A kínzásba belézavarodott, és aláírt egy nyilatkozatot, amelyben elismerte «imperialista bűneit». Aztán kiengedték.

A szabad életben azonban nem volt békessége. Magában ezt mormolta: «Péter vagyok, Júdás vagyok.» — és így járt az utcán.

Egy napon aztán feljelentette magát és visszavonta azt a bizonyos nyilatkozatot. Ezért aztán őt is, feleségét is becsukták. A börtönben írta ezt a Bibliából ihletett mondatot: «Ne aggódjatok sorsomon, sok verebecskénél drágább vagyok.» Röviddel azután meghalt.

Bár első rangú keresztyén volt, mégis megtagadta a hitet. Elesett. A verebek nem esnek le az Atya akarata nélkül. A keresztyének is az Ő tudtával esnek el.

Miért engedi meg Isten, hogy néha bűnbe essünk? Dániel azt mondja. «És elhullanak az értelmesek közül is, hogy megpróbáltassanak, megtisztíttassanak és megfehérittessenek.» (Dániel 11,35). Azok a bukásaink, amelyekből az Úrhoz térünk, alázat, világosság, erő, vigasztalás forrása lesz másoknak.

«Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van.» (Róma 8,28). «Még bűneik is», — teszi hozzá Augustinus.

Harminckilencedik elmélkedés

Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogynem a gazdagnak az Isten országába bejutni.

Máté 19,24

Csu-En-láj, Kína volt miniszterelnöke, mondta el egyszer, hogy nagy hatást tett reá ez a vers, de megkritizálta Jézust, amiért hagyta elmenni a gazdag ifjút, le kellett volna tartóztatnia élkoboznia a vagyonát.

Azt hitte, hogy a kapitalista javak kisajátítása, azonnal paradicsomkertet varázsol a földre. Még néhány egyházi vezető is átvette meggyőződését.

Miért vette volna el Jézus az ifjú vagyonát? Néha a gazdagságot sok igazságtalansággal gyűjtik össze. Ha valaki elvinné egy gazdag ember vagyonát, arra döbbenne reá, hogy a vagyonnal együtt elvette aljasságát is, amellyel sikerült magát megtartania, olyan világban is, amelyben éhen halnak mások.

A gazdagok haláluk órájában megválnak vagyonuktól, — ha nem előbb ...

«Az én országom nem e világból való». (János 18,36). Gyűjtsünk kincseket a menny számára, «ahol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják.» (Máté 6,20).

Negyvenedik elmélkedés

Szólátá ... az Úristen az embert és monda neki. «Hol vagy?»

1 Mózes 3,9

Egyik prédikáció elméletet tanító tanár, az egyik gyakorlaton megkérte a lelkész növendékeket, hogy olvassák fel ezt a verset. Legtöbben rendőri szigor hangsúlyával olvasták fel ezt a kérdést, mint aki éppen tetten ért egy betörőt. A jó ígehírdető egy megtört szívű apa hanghordozásával olvassa fel ezt a verset. A világ kevésbé tünne titokzatosnak, ha tudatosítanánk magunknak, hogy a világot a Lucifer bukásán búsuló Isten teremtette.

És íme kiábrándulásra kiábrándulás következett. Elvesztette az Úr egy másik munkatársát is, akibe pedig milyen nagy reménységet vetett! Ez Ádám volt.

Később Isten Kainnak feltett egy még tragikusabb kérdést: «Hol van Ábel, a te atyádfia?» (1 Mózes 4,9).

Hol van az a böles lelkipásztor, aki olyan helyesen tudná felolvasni ezeket a kérdéseket, hogy a hallgató megérezze belőlük Isten megsokszorozódott szomorúságát?

Úgy kell olvasni ezeket az Igéket, hogy mindaz aki hallja megtelljen azzal a félelemmel, amely Ádámot arra készítette, hogy elrejtőzzön a kert bokrai közé, bűnösen és meztelenül ... A kérdések olyan Atyától származnak, Aki már elhatározta, hogy elküldi a Szabadítót, az asszony Magvát, Akit majd a világ bűneiért megostoroznak; Attól az Istentől származnak, Aki még a gonosztevő Káint is az Ő különleges védelme alá helyezte. Jézus Krisztus vére őt is megtisztíthatja. «Ahol megnövekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik.» (Róma 5,20).

Hígyj az Istenben és az Ő szeretetében teljes életedben!

Negyvenegyedik elmélkedés

Meg ne részegedjetek bortól, amiben kicsapongás van: hanem teljesedjetek be Szentlélekkel. Efézus 5,18

Lehet, szokásod egy kis iszogatás. Talán, szenvedsz az alkoholt fogyasztó szeretted miatt. Ne szidd az alkoholistákat. Sőt magadat se szidjad, ha közéjük tartozol. De jusson eszedbe, mennyi pénzt vesztettél az alkohol kedvéért, hány mosolyt raboltál el feleségedtől, mennyi kacajt loptál el gyermekeid arcáról mert összeszóvetkeztél az alkoholiparral!

Látogass el a börtönbe, vagy a szellemi fogyatékosok menhelyére. Elcsodálkozol azon, hányan vannak ott az alkohol miatt. Senki se kerül börtönbe azért mert mértékletes, vagy önmegtartóztató.

Milyennek tűnik az alkohol, amikor kiokádod azt? Vagy amikor gyermekeid megvetnek érte? Mit szólnál hozzá, ha szeretted elhagynának emiatt? Milyen üzleti érzéked van: magad tönkrevésének árán gazdagodjanak meg a kocsmatulajdonosok? Segít az alkohol az utcai balesetek kikerülésében? Józanul, vagy részegen gondolkozol jobban? «A bor csúfoló, a részegítő ital háborgó és valaki abba beletéved nem bölcs» (Példabeszédek 20,1).

Ha legyőzöttnek, tehetetlennek és elkeseredettnek érzed magad, gondolj arra, hogy Isten szemei «könynyeket hullatnak éjjel és nappal a te bűneid miatt.» (Jeremiás 14,17). Ő törődik veled. Nála van a megoldás is.

Nincs szükség a borra. A Szentlélek teljessége rendelkezésedre áll. Az alkohollal ellentétben, Ő nem átmeneti öröm mámorral tölt el. Amikor az apostolok Pünkösdkor megteljesedtek Szentlélekkel, az olyan volt mint a részegség. (Ap. Csel. 2,13). Pedig csak amiatt örültek, hogy Isten erőt adott nekik arra, hogy nagy dolgokat tethetnek Istenért.

Negyvenkettedik elmélkedés

Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa. Máté 5,3

Amikor Jeruzsálemben premieren mutatták be «Krisztus bundában» című darabot, a terem zsúfolásig volt. Alexander Rubinstein játszotta a főszerepet. A felső tízezer közé tartozott, és közismerten ateista volt.

A színpadon egy oltárt kellett megcsúfolni. A kereszt boros- és sörös üvegekből volt kirakva. Körülötte tele boros üvegek. Néhány kövér pap «végezte a szertartást», ami cifra káromkodásból állott. Az úgynevezett templomban, az apácák kártyáztak, ittak és szennyes vicceket meséltek. Rubinstein, aki Krisztus szerepét játszotta, palástban jelent meg a színpadon, és kezében Újszövetséget tartott. Két verset kellett volna felolvasnia a Hegyi Beszédből, majd undorral elhajtania a Könyvet, azután ezt mondani: «Kérem a bundát és a kalapot! Inkább választom a proletár életformát!» De valami váratlan történt. A két vers után nem állott le, tovább olvasta. «Boldogok a szelídek, mert örökségül bírják a földet.» (Máté 5,5), — és így tovább, amíg végig olvasta a prédikációt. A sűgő hiába integetett kétségbeesetten.

Amikor Rubinstein végig olvasta Jézus szavait, keresztet vetett és ennyit mondott. «Uram, emlékezzél meg én rólam mikor eljössz a Te országodban!» (Lukács 23,42). Majd kiment a színpadról. Soha többet nem játszott.

Felejtsük el mi is azokat a szerepeket, amiket a világ kínál fel, és hagyjuk magunkat elragadtatni a Megváltó Szavaitól.

Negyvenharmadik elmélkedés

Légy hív mind halálig és neked adom az életnek koronáját.
Jelenések 2,10

Ma az Egyházat hatalmas erők támadják. Ilyen például az iszlám. A régi törzsi vallások újra élednek. Más országokban a keresztyéneket üldözik, szenvednek munkahelyükön és otthonaikban.

Hogyan lehet legyőzni az üldözés kígyóját? Például a mártíromság vállalásával.

Thomas Becket, Canterbury érsek, a XII. században, megmutatta a zsarnok II Henriknek, Anglia királyának, hogy az Egyház világ feletti erő, és nem rendelhető alá semmilyen emberi, mulandó érdeknek. Ő azért harcolt, hogy az állam ne avatkozzék be az Egyház belső életébe. Ezért aztán ki is végezték. Utolsó szavai ezek voltak: «Szabad elhatározásból halok meg a Krisztus Nevéért és az Egyház védelméért.» Halálhíre egész Európát megdöbentette, oly annyira, hogy sikerült megállítani az üldözést. Mindenki mártírnak ismerte el.

Még fel sem száradt a vére a székesegyház kövén, amikor 1174-ben II Henrik mezitláb ment Canterburybe, hogy ott bűnbánata jeleként megostorozzák. Utána őrt állt a mártír Becket sírjánál. A mártír vére megtérítette a gyilkost. Vajon nem ismétlődik meg a történelem?

A római császárok addig üldözték a keresztyéneket, amíg ők maguk is keresztyének lettek. Kereszt kereszt mellett, sír sír mellett — így győz az Egyház. Türelem a szenvedésben — ez tesz téged is győzelmessé.

Negyvennegyedik elmélkedés

Ha valaki elmegy hozzátok, és nem ezt a tudományt viszi, ne fogadjátok be azt házatokba. 2 János 10

Az Egyház összes nagy tanítói — ahogy ma mondanák — korlátozottak voltak. Egyetlen, a menny felé vezető utat ismertek. Az úrhajósok is, akik megjárták a holdat, mindnyájan korlátozottak voltak, bizonyos értelemben. Egy előre pontosan meghatározott utat kellett megtenniük, különben egyetlen fok eltérés az útvonaltól, katasztrófális lett volna: eltévedtek volna az úrben, vagy elégték volna.

Rá kell állnunk az útra és ragaszkodni kell ahhoz, amit Urunktól tanultunk. Luther, az Úrvacsoráról szóló tanításával különbözött Zwingli-től, a svájci reformátortól. Ezért mondta Luther: «Ha valaki tudja, hogy lelkéze Zwingli szellemében tanít, kerülje őt és inkább sohasem éljen az Úrvacsorával, mintsem tőle fogadja el. Inkább válassza a halált, vagy a legnagyobb szenvedést ... Számomra borzalmas azt hallani, hogy ugyanabban a templomban ugyanarról az oltárról egyesek úgy veszik az Úrvacsorát, mint ami csak kenyér és bor, míg mások Krisztus testét és vérének veszik magukhoz.» Ha az eretnekeket elkezdjük «elszakadt testvéreknek nevezni, akkor már közelállunk ahhoz is, hogy az ördögöket is «elszakadt angyaloknak» nevezzük.

Vigyázz arra, hogy kivel társulsz! Az Egyházakat egyesíteni akaró tervvel is légy óvatos. Ha két madár szárnyait összekötöd, azok attól még nem fognak jobban repülni, noha dupla szárnyuk lett. Tulajdonképpen, egyáltalán nem fognak repülni.

Légy hű ahhoz, amit Isten Igéjéből tanultál.

Negyvenötödik elmélkedés

Mi Atyánk, Ki vagy a mennyekben.

Máté 6,9

Az egyik náci koncentrációs táborban néhány apáca megtagadta a munkát. Bilincsbe verték, majd kiéheztették őket. Egyik sem vezetett eredményre. A letartóztatottakat (közbüntényeseket) sorra megtérítették és a börtöncella valóságos kolostorrá változott. Amikor Irén, az igazgató leánya, súlyosan megbetegedett, nem volt más választása az igazgatónak: megkérte az apácákat, könyörögiének leányáért. Irén meg is gyógyult.

A parancsnok felesége nehéz szülésen ment keresztül. Az anya és gyermeke is életveszélyben voltak. Valaki azt tanácsolta, «Igérd meg, ha minden rendben lesz, megkereszteled a gyermeket.» «De, mindent elveszíték ennek következtében!» — válaszolta a parancsnok. «Jól van, választhatsz a minden között, és a feleséged és a gyermek között.» A szülés jól végződött és a gyermeket megkeresztelték.

A hatóságok megpróbálták rávenni az apácákat, hogy félbehagyják vallásos gyakorlataikat és viseljék a letartóztatottak egyenruháját. «Nem fogjuk az antikrisztus jegyét viselni.» — válaszolták ők. Következtésképpen meztelenre vetkeztették őket és a dermesztő hidegben sétáltatták őket. Séta közben a Miatyánkot énekelték. Egy sem betegedett meg közülük. Valaki megkérdezte a börtön doktornőjét, Bravemann asszonyt, aki híresen ateista volt, arról, hogy mi a véleménye az esetről? «Nem hallod; egy meny nyei Édesatyáról énekelnek?» Sóval ez a magyarázat. Ő a te Édesatyád is.

Negyvenhatodik elmélkedés

Tekintsetek az égi madarakra ... vegyétek eszetekbe a mező liliomait, mimódon növekednek?

Máté 6,26.28

Egy antropológusnő megkérdezett egy ausztráliai bennszülött asszonyt: «Tulpin, vajon milyen alakú a föld? Kerek, mint a labda, vagy szögletes mint egy láda, amin ülök?»

«Kerek, mint a labda.» — vágta reá az asszony.

«Honnan tudod?» — Kérdezte az tudós.

«Óh asszonyom, nézzen körbe. Láthatja, hogy az ég és a föld találkozása körbe kerek. Ha egy kisgyermeket elenged, az először körbe jár; az eltévedt juhok is körbe járnak. Nézze meg a fiatal kengurut: először egyenesen megy, azután mindig körbejár ... Minden fa kerek, minden bokor kör alakú ... Óh asszonyom, miért kérdez bennünket?» Egy primitív bennszülött a lehető legegyszerűbb módon megoldotta a föld formájának a kérdését.

Zseniális gondolkodás, nevelés, teleszkópok, vagy bonyolultabb számítások nélkül a bennszülöttek megválaszolták, milyen alakú a föld.

Nagyon sokszor csak a tudományos, filozófikus, vagy vallásos igazságok tekintélyére hivatkozunk. Könyvekből akarjuk megtalálni a valóságot és az igazságot, pedig «az Isten örök hatalma, az egyszerű emberek által is meglátható az Ő alkotásaiban.» A láthatatlan tulajdonságok világossá lesznek, a világ teremtésétől kezdve, ha nagyon alaposan utána járunk, nézvé az Ő alkotásait.»

Használj a megfigyelőképességedet, mondotta Jézus, hogy jobban megítélhesd a dolgokat, az embereket és az eseményeket.

Negyvenhetedik elmélkedés

A vámszedő... veri vala mellét, mondván. Isten, légy irgalmas nékem, bűnösnek. Lukács 18,13

Egyik keresztyén megkérdezte a lelkészét: «Hogyan mondjam azt, Uram légy irgalmas?» A lelkész ezt válaszolta: «Jól teszed, hogy megkérdezed. Nagyon rövid imádság, de egyáltalán nem könnyű. Mikor ezeket a szavakat kiejted, a megfeszített Megváltót képzeled magad elé. Nézd hogyan szenved kiszégezve és gondoldj a szavaira: «Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek.» (Máté 11,28) Ha így mondd ezt az imádságot, dicsőíteni fogod Istent, szolgálni fogsz az embereknek és növekedni fogsz a kegyelemben.»

Mikor imádkozol, ne gondoldj arra, hogy mások nem imádkoznak, vagy képmutató módon teszik azt.

Minden vallásban vannak hívők és hitetlenek, szentek és képmutatók. Olyanok, akik őszintén szeretik Istent és olyanok, akik csak félnek Tőle. Minden vallásban vannak, akik abszolút módon alá vetik magukat Isten akaratának és olyanok, akik csak egy bizonyos határig teszik ezt. Mindenikben léteznek bonyolult szertartások, de megtért bűnösök alázatos imádságai is. Nagyon nehéz elképzelni egy vallást mindezek nélkül. Hagyj másokat, hadd játsszák a szerepüket. Te csak ismételd a neked adatott egyszerű imádságot: «Isten, légy irgalmas nékem, bűnösnek.» Ó rajtad is könyörölni fog.

Negyvennyolcadik elmélkedés

Mert ha élünk az Úrnak élünk, ha meghalunk az Úrnak halunk meg. Róma 14,8

Paulinus misszionárius egy alkalommal az angolszászokhoz ment téríteni. Megpróbálta rávenni őket, hogy fogadják el a keresztyén hitet, amikor egy öreg harcos felállt és így szólt a királyhoz: «Egy borongós éjszakán, mikor kint tombolt a vihar, te pedig egy kivilágított szobában melegedtél a tűz mellett, egyik nyitott ablakon berepült egy veréb. Megtett néhány kört, majd úgy ahogyan berepült, ki is ment. Soha többé nem látjuk. Ugyanígy mi is: jövünk valahonnan, örülünk a fénynek, a melegnek, — aztán tovább megyünk. Ha ez az idegen megmondja honnan jövünk és hová megyünk, akkor elfogadjuk vallását.»

A keresztyéneknek kész válaszuk van ezekre a kérdésekre. A csillagok, a bolygók, a föld, mindazzal ami rajta van, nem ér annyit mint egy lélek, — a te lelked. Miért? Mert a lelked önmagát és ezeket mindezt ismeri, de ezek a valóságok semmit sem ismernek. A mi lelkeink Istentől érkeznek, de útközben eltévedtek. Ennek a világnak a vonzásában. Az Úr Jézus, Isten Fia, Aki tökéletes volt Isten előtt engedelmességéért és kereszthaláláért, eljött erre a földre. Nem volt szüksége arra, hogy érdemeket szerezzen, mert a mennyei Atya előtt már származása miatt kedves volt. Így mindazt az érdemet, amit megszerzett a földön, szétosztotta hívei között. Ilyen módon a mennyei Paradicsom részesei lehetnek.

«Akié a Fiú, azé az élet. Csak az az élet érdemli meg az élet nevet. Akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban.» (1 János 5,12). Megdöbbenő, hány értelmiségi mondja magáról, hogy «agnosztikus»

(hitetlen), anélkül, hogy tudnák azt, hogy az a szó görögül «ignoránsat» (felszínes, tudatlan) jelent. Szégyen az, hogy tudatlan légy, amikor meg van a tanulás lehetősége.

A keresztyén vallás kielégítő választ ad az élet végső kérdé seire is.

Negyvenkilencedik elmélkedés

Én vagyok-é az, Uram?

Máté 26,22

Anáci titkos rendőrségnek sikerült beszivárognia egyik keresztyén gyülekezetbe, egy asszony személyében, névszerint Selma Perlbogenendt. Azt állította magáról, hogy tanítónő. Sírva imádkozott, majd magát megtértnek mondotta. Rövid időn belül hősnő lett belőle. Hitéért kidobták az állásából, majd ugyancsak hitéért több gyár kitette. Ateista férje többször bántalmazta, majd elvette a fiát tőle, és rádióját is összetörte, mert prédikációkat hallgatott. Az egész gyülekezet látta bátorságát a szenvedésben. Így rövidesen elismert és tisztelt gyülekezeti tag lett. A gyülekezet egyik besugóját ő leplezte le. Mivel ennyire tisztelték, a gyülekezet minden titkát ismerte. Az is növelte népszerűségét, hogy mindig sírva imádkozott. Hat év után derült ki, hogy besugó és sohasem volt sem férje, sem gyermekei, sem elveszíteni való állása. Mindez megrendezett volt.

Ne keseredj el, még meg se lepődj, hogy elárultak a barátságban, szerelemben, vagy ha kiderül az, hogy a valakibe helyezett bizalmad alaptalannak tűnt. Valószínű, benned van a hiba, mert nem figyeltél Urunk szavára: «De óvakodjatok az emberektől.» (Máté 10,17). Sok francia, holland és norvég elárulta a hazáját a német megszállás idején.

Ahelyett, hogy hűséget kérj másoktól, valahányszor csak árulásról hallasz, kérdezd meg magadat, az apostolokhoz hasonlóan, «Én vagyok-é, Uram?» Mindannyian lehetséges Júdások vagyunk. Csak Isten kegyelme az, ami megtart bennünket, Isten és emberek iránti hűségünkben.

Ötvenedik elmélkedés

Aki műveli az ő földjét, megelégedik eledellel.

Példabeszédek 12,10

Az emberiség elegendő fegyverrel rendelkezik ahhoz, hogy háromszor elpusztítsa a földet. De csak felével rendelkezik a szükséges eledelnek. Minden második ember nem megfelelően táplált, vagy pedig közvetlen az éhhalál szélén áll. A sztrájkok, a felkelések és a forradalmak nem növelik az élelmiszertermelést. Ellenkezőleg. Azok az embert sújtják.

Próbáld ki Isten módszerét a kenyérgkérdés megoldására.

1) Rendszeresen imádkozz Jézus szavával: «A mi mindennapi kenyérünket add meg nekünk ma.»

2) Add meg magad Istennek, légy alattvalója. Meg van írva. «Ha az én rendeléseim szerint jártok, és az én parancsolataimat megtartjátok, és azokat megcselekszitek ... elégséig ehetitek kenyereketek.» (3 Mózes 26,3-5).

3) Vigyázz, hogyan eszel! «Melyeket (az élelmiszereket) Isten teremtett hálaadással való élvezésre a hívőknek.» (1 Timotheus 4,3) és «No, azért egyed vígassággal a te kenyeredet.» (Prédikátor 9,9). Az első keresztyének «örömmel és tiszta szívvel» ettek. (Ap. Csel. 2,46).

4) «Hozzátok be a tizedet az én tárházamba ... ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg az egek csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.» (Malakiás 3,10).

5) Ha szükséges, változtasd meg a magatartásodat, hogy részesülhess az Ezsaiás 33,15-16-ban foglalt ígéretekben: «Aki igazságban jár és egyenesen beszél,

aki megveti a zsarolt nyereséget, aki kezeit rázván nem vesz ajándékot, aki fülét bedugja, hogy véres tervet ne halljon, és szemeit befogja, hogy gonoszt ne lásson, az kenyérét megkapja.»

Mi, ellenben olyan dolgokra költekezünk, «ami meg nem elégíthet.» (Ezsaiás 55,2). Tékozlunk és nagyon keveset gondolunk mások szükségére. Tudván, hogy az éhség végigpusztítja a földet, változtassuk meg utainkat, lelki egészségünk érdekében és azokért, akik az éhségtől szenvednek.

Ötvenegyedik elmélkedés

Mária pedig kinn áll vala a sírnál sírva.

János 20,11

Egy asszony könnyezve lépett be egy rendőrsre. «Keressék meg a férjem. Nem élhetek nélküle. Eltűnt.»

«Asszonyom, rakjuk sorrendjébe az eseményeket. Mikor tűnt el a férje?»

«Ma egy hete.»

«És miért csak most értesített bennünket?»

«Mert ma kell kapnia a fizetését.»

Sokan közülünk csak akkor keresik Istent, mikor szükségük van a segítségükre. Mikor lelki krízisben vagyunk, nem pedig szeretetből.

Szeretnél volna egy megfeszített, Istentől elhagyott Megváltót Pazaroltad volna-a szeretetedet, balzsamodat arra az élettelen Megváltóra, Aki senkinek sem tud segíteni? Mária Magdolna ezt tette.

Ott ült szeretettel és sírva az Úr sírjánál. Azért támadt Ő fel olyan hamar. Péntek este eltemették és vasárnap reggel már élő volt. Lelke látta a sírnál kesergő Mária Magdolnát, és nem tűrhette tovább könnyeit.

Isten és embertársaid felé érdektelen, körülményektől független szeretetet tanúsít.

Ötvenkettedik elmélkedés

*Melyet héberül Bethesdának neveznek.
Tudsz görögül?*

János 5,2

Ap. Csel. 21,37

ABiblia eredeti nyelveiben (héber, arám és görög) van Isten Igéje kielentése Amivel mi rendelkezünk, az fordítás. Az eredeti szöveg ismeretének előnye nyilvánvaló. Minden középiskolát végzett ember, ha naponta egy órát áldoz ennek a tevékenységnek, megtanulhatja a nyelveket. Biztatni szeretnék, hogy tanulj meg a Biblia eredeti nyelveit.

A 1 Mózes 13,9-ben ezt mondja Ábrahám Lótnak: «Válg el kérlek tőlem; ha te balra tartasz, én jobbra megyek; ha te jobbra mész én balra térek.» Az eredeti szöveg nyelvtanilag nem tisztázott. A fordító hozzáadta: «balra kezdessz menni, én jobbra fogok menni.» Minden esetre, így is kiderül belőle az, hogy a két rokon ugyanegy testnek a része, és kettéválásuk legalább annyira súlyos, mint a kéz amputálása.

Az 1 Mózes 30,27-ben csak ennyit olvasunk: «Vajha kedvet találtam volna szemeid előtt!». Más fordításokban a fordítók (pl. a román fordításokban) még hozzá tették. «Még maradj nálam.» Jákób szabadon választhatott. A szeretet nem szabja mag mások viselkedésének módját. Lábán csak kedvet akart találni Jákób előtt.

Tanulmányozd a Szentírást az eredeti szövegében. Kérd meg lelkészedet is, hogy használja az eredeti szövegeket is, az árnyalatok megkülönböztetése és a helyes értelmezés miatt.

Ötvenharmadik elmélkedés

Azt mondja a balgatag az ő szívében, nincs Isten.
Zsoltár 14,1

AZsoltáros idejében az emberek természetes életet éltek és csak néhány elkülönített bolond tagadta Isten létét. Ma már másként vannak a dolgok. A modern ateizmus városi jelenség, a városiakok találmánya, azoké, akik betonutakon autóznak és nincs kapcsolatuk a természettel. Beszennyezték a levegőt, a vizet és most azt kérdezik: «Hol van Isten?» Akik ott élnek, ahol kék az ég, a levegő tiszta, a víz kristályos, — azok ismerik a választ. Nagyon kevés földműves ember ateista.

A tavaszi első rügyek, a négy évszak ritmusa, az erdő sötétje, az érett búzatablák ringatózása, a bogarak munkája, a madarak vándorlása, a hópehely mértani ábrája, mind-mind a Teremtőről tesznek bizonyosságot. «Az egek beszélnek Isten dicsőségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat. Nap napnak mond beszédet, éj éjnek ad jelentést.» (Zsoltárok 19,2-3).

A Washington állambeli Squamish indiánok törzsfőnöke mondotta 1854-ben. «A fehér emberek halottai elfelejtik szülőházjukat amikor elmennek a csillagok világába. A mi halottaink soha sem felejtik el a gyönyörű földet, mert az minékünk szerves részünk. Az illatos virágok hűgünk, a szarvasok, lovak, sasok pedig testvéreink, a hegyek sziklás ormai, a gyümölcsösök zamata, a póni kimelegedett teste és az ember mind-mind egy családba tartoznak.»

Az indián szemrehányása nem megalapozott a fehér ember irányába, legalább is a keresztyének felé nem az. A földre úgy nézzünk, mint amelyen Jézus járt,

ahová Ő temették. A teste a föld elemeiből tevődött össze, az a test, amelyet magával vitt a mennybe. Az Ő szeretete átölelte a föld elemeit, amelyek Istent dicsőítik.

Azok között, akik a természetben élnek, nincs ateizmus. Ez a tény bárcsak megerősítene hitedben.

Ötvennegyedik elmélkedés

Elfogyott a víz a tömlőből ... És megnyitá Isten az ő szemeit, és látta egy vízforrást. 1 Mózes 21,15-19

Abrahám elüzte Hágárt a pusztába. Rövid gyaloglás után Izmaellel észrevette, hogy tömlőjéből kifogyott a víz.

A pusztában voltak. Minden remény nélkül. Ott hagyta a gyermeket egy bokor alatt, távolabb leült és sírt. Úgy nézett ki, hogy Izmaél elveszett. Szomjas a gyermek, a nap kegyetlenül éget, a tömlőben pedig egy csepp víz sincsen. Már csak a gyermek halálát várta.

De volt egy tényező, amit nem vett figyelembe. Mikor nehézségben vagyunk, mi is hajlamosak vagyunk erre. Pedig, van nekünk egy Istenünk. Az asszornynak, akinek csak egy üres tömlője volt már, Ő mutatott egy vízforrást. Talán Isten téged is megfosztott több apró lehetőségtől, de csak azért, hogy a legnagyobbakat neked adhassa.

Mi tömlőket cipelünk magunkkal. Istennek forrásai vannak.

Húzzunk vizet mindnyájan a megváltás kútjából.

Ötvenötödik elmélkedés

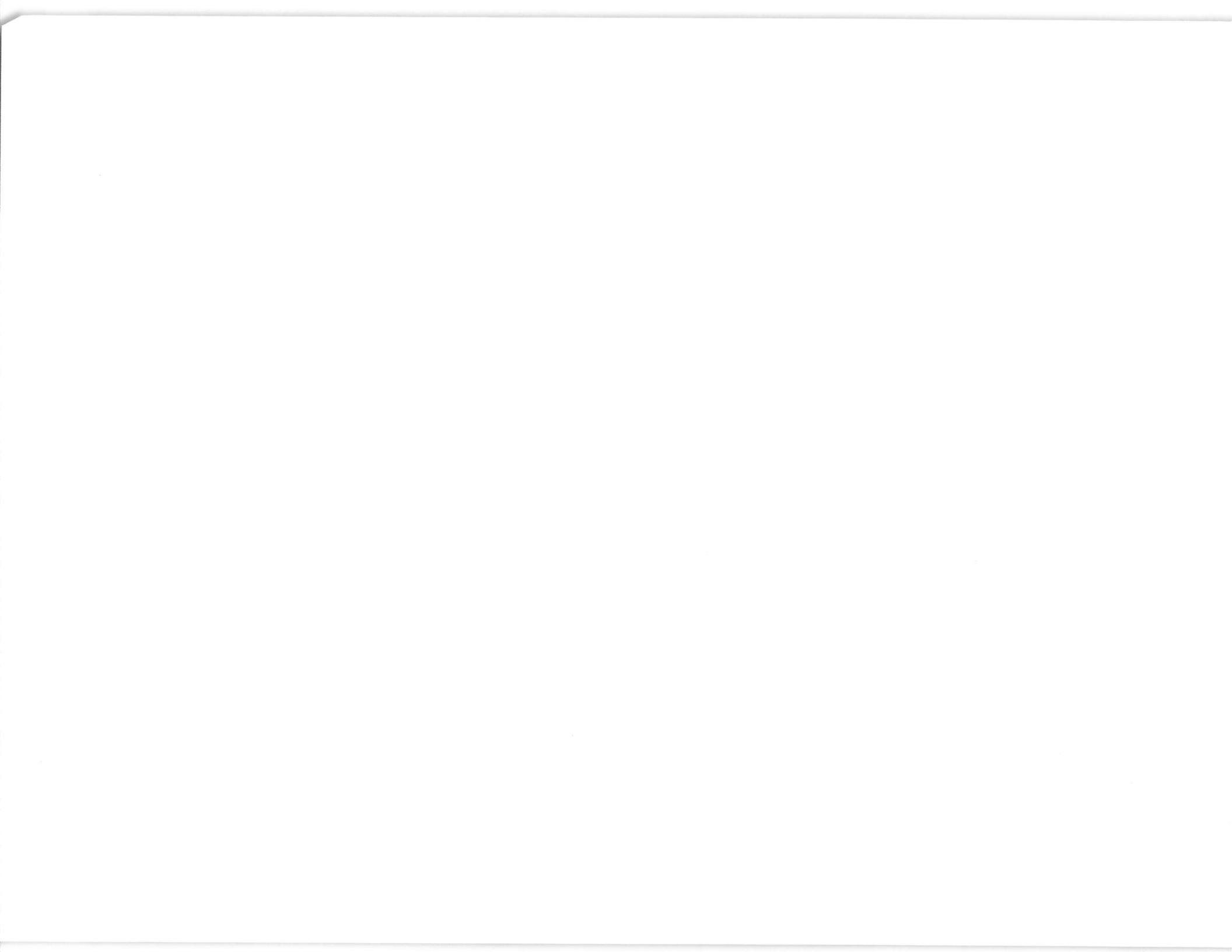
Elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak. Zsidók 9,27

Halálra ítélték 14 japán háborús bűnöst, akik a börtönben megtértek. Egyikük, Niszizava, ezt írta utolsó levelében. «Boldog napokat élek át, mert remélem megkapom az üdvösséget. Isten kegyelméből megváltva, nekem az élet Krisztus, a meghalás nyereség» (Filippi 1,21). Egy ateista azt mondta halálós ágyán. «Van egy dolog ami életem minden kedvtelését beárnyékolta. Félek, hogy a Bibliának igaza van. Ha bizonyos lehetnék abban, hogy a halál csak örök álmom, boldog lennék. De, íme ami megkeresíti lelkemet; ha a Bibliának igaza van, örökre elvesztem.»

IX. Lajos, francia király, ezt hagyta meg leányának. «Halálós ágyamon kérlek, szeresd az Urat, minden erődből, mert ez válthatja meg a lelkedet.» Philip Melanchton, Luther legközelebbi munkatársa a reformáció munkájában, mondta. «Nem akarok mást, csak a mennyet; következésképpen ne keseredjétek el.»

Francisc Spira, több évig evangéliumi igehirdető volt, de a hatóságoktól való félelmében, megtagadta hitét a tömegek előtt. Utolsó szavai ezek voltak. «Megtagadtam Krisztust meggyőződésem ellenére. Érzem, hogy ő keményítette meg a szívemet és semmi reményt nem hagyott nekem. Rettenetes dolog az élő Isten kezébe esni.»

Egy keresztyén munkás mondotta halálós ágyán. «Ég és a föld a tanum, hogyha felgyógyulnék, arra törekednék, hogy szent legyek. A gazdagságot, a gyönyöröket, az emberek dicséretét, mind-mind

szemétnek tekintém. De már a legjobb elhatározások sem érnek semmit, mert már túl késő.»

Gondolj arra, hogy meghalsz. Térj meg, amíg idő van.

Ötvenhatodik elmélkedés

Megigazulván ingyen az ő kegyelméből, a Krisztus Jézusban való váltáság által. Róma 3,24

Egy szegény fakír azért imádkozott Istenhez, hogy adjon neki ennivalót. Álmában egy isteni hang arra biztatta, hogy menjen egy bizonyos helyre, álljon arccal kelet felé, lőjön ki egy nyilat és ahová az esik, ott nagy kincseket talál. A fakír minden irányba lövöldözött, de a kincs sehogy sem került meg. A mennyei hang ismét megszólította. «Nem mondtam, hogy egyetlen nyilat lőjj, de ne feszítsd meg a húrt annyira nagyon, csak éppen annyira, hogy a nyíl melléd essen, mert a kincs nincs messze tőled.»

Ne tégy rettenetes erőfeszítéseket a vallásban. Gyermekkorában a fiam megkérdezett, hogyan vizsgálhatja meg magát a 1 Korinthus 11,26 verse alapján. «Próbálja meg azért az ember magát.» A következő képen feleltem. «Bizonyára láttál már a vasútállomásokon munkásokat, amint kalapálják a kerekeket. Így vizsgálják meg azok állapotát. Így üssed te is minnél erősebben a melledet és kérdezzed. «Szívem, szereted-e Jézust?»

«Apa, — válaszolta fiam, — nincs igazad. Az egyik állomásban megkértem a vasutast, adná ide a kalapácsot. Meglepetve vettem észre, hogy az nagyon könnyű. Nagyon finoman kell ütni a mellünket. Ha belülről egy szelíd hang azt válaszolja, «Szeretem Jézust,» — ez elég lesz.

Azok közé tartozom, akik szigorú szabályok közé szeretnék kényszeríteni a vallást, ahelyett, hogy egyszerű módon hinnének a Jézus vérenek tökéletes, megváltó erejében. Egyet kell tenned, csak annyit hogy átöleled Jézust.

Ötvenhetedik elmélkedés

Órizzedj) az igazágtól megfosztott emberek hiábavaló torzsalkodásaitól.
1 Timótheus 6,5

Két ember vitatkozott azon, hogy mit jelent a «pohár» szó. «Egy henger alakú test, és átkozott, aki mást tanít.» — mondta az egyik. A másik így határozta meg. «A pohár egy olyan edény, amelyből inni szoktak, és ami bármilyen formájú lehet. Átkozott az, aki másként tanít.»

A poharat sok féleképpen meg lehet határozni. Lehet például lövedék is, amelyet valakinek a fejéhez vágunk nagy haraggal. Végső soron is a pohár, az pohár. Semmi köze sincs a «pohár» szóhoz, amelyet csak a magyar nyelvben mondunk így. Franciául «verre», oroszul «sztakan». A meghatározások szubjektívek, hiányosak és egyoldalúak.

Soha sem szabad megfeledkeznünk arról, hogy minden látószög egyféle elvakultság, amely minden más látásmódot kizár, amelyek vele együtt igazak. Ha felfelé nézek, többé nem látom a szoba padlóját. Ha lenézek, nem látom a mennyezetet. Az igazsághoz csak úgy juthatok el, ha megérzem az egész valóságot, minden részletével együtt. Az igazság azonban nemcsak anyagi valóság, annak van lelki-szellemi oldala is. Krisztus az önismeret kifejezése, amely az egész valóságot magába foglalja. Ezért mondja Ő: «Én vagyok az igazság.» (János 14,6).

Figyeld meg, hogy ő sohasem mondott ilyet, hogy «Ő az igazság». Ő azt mondta: «Én vagyok az igazság.» Nem engedhetjük meg magunknak, hogy fecsereeljük a névmásokat. Ha Jézus a te számodra «Ő», te néked nem lehet igazad. Ő kell «ÉN»-eddé váljon. Szívedben szeretne lakni, úgy ahogyan ott

volt a Mária méhében. Amikor azonosítani fogod magad Ő vele, kétségeid el fognak tűnni. Te is egy megszemélyesítője leszel az igazságnak. Tökéletlenül? Igen. De Krisztussal együtt tied a «dicsőségnek ama reménysége.» (Kolossé 1,27).

Ötvennyolcadik elmélkedés

Hagyjátok, hogy együtt nőjön mind a kettő.

Máté 13,30

Egy amerikai kertész a következő levéllel kereste fel a Mezőgazdasági Államtitkárságot. «Minden módszert kipróbáltam, beleértve az önök által ajánlottat is, és mégsem tudtam megszabadulni a gyermekláncfűtől.» A Posta meghozta a végső választ ebben a kérdésben. «Tisztelt Uram, ha minden módszert kipróbált, és mégsem tudott megszabadulni a gyermekláncfűtől, csak egyetlen mód van még hátra. Tanulja meg szeretni őket.»

Bármit tennél is, sohasem fogsz megszabadulni a hamis barátoktól, az ellenségtől, a vetélytársaidtól, az ellenfelektől, vagy a házastársaddal való nézeteltérésektől, a rokonaidal való összetűzésektől. De igenis megszabadulhatsz a terhektől, amit ezek jelentenek, ha elkezded szeretni őket. Ha nem akarod önmagadat a gyűlölettől megfullasztani, nincs más kiút, mint szeretni az ellenséget.

Ne a hozzád való viszonyukból íteld meg az ellenségeidet, hanem a körülményeik figyelembe vételével. Lehet, soha senki nem szerette őket. Talán te vagy a bűnbak, — azért mert másokat képtelen meg jogosan büntetni. Egy férj lehet azért beszél néha durván a feleségével, mert a főnöke gazember. Felesége lett a dühének célpontja.

Nem mindig lehet megváltoztatni az élet irányát. Szeresd, bármi is történne veled. Jézus azt mondta. «ÉN vagyok az Élet» — minden megnyilvánulásával együtt. Nyilvánítsd azt szentnek, és kezeld nagy gondal.

Ötvenkilencedik elmélkedés

Menjetez ki közülük.

2 Korinthus 6,17

Hallgasd meg sok keresztyén imáját, akik nagy sebessen berohannak a templomba, bocsánatot kérnek Istentől, mert bűnösök, nincsenek olyan állapotban, hogy megtartsák parancsait! Miért sietnek tudtára adni mindezt Istennek?

Gyenge hívó vagy! Isten nem kér sokat tőled, csak annyit, hogy ne légy egy igában a hitetlennel, hogy ne légy átok alatt.

Egy egér beleszeretett egy békába. Hogy állandóan értekezzenek, az egér cérnát kötött a béka és a saját lábára. Röviddel ezután egy holló lecsapott az egérré és magával vitte. Mivel össze voltak kötve, a béka is elveszett. Ha nem lettek volna összekötve, a békának semmi bántódása nem lett volna, mert e holló nem ment volna a vízbe utána.

Ahelyett, hogy állandóan azt ismételnéd, hogy Isten parancsolatait nem tudod teljesíteni, bármilyen gyenge is lennél, szakaszd el magad a világtól, és Isten akaratának megfelelő környezetben fogod magad találni.

Hatvanadik elmélkedés

Istennek tetszett ..., hogy kijelentse az Ő Fiát énbenem.
Galata 1,15-16

Michelangelo, egyik Krisztus szobrát egy kőfaragóról mintázta meg, ami miatt Ghirlandaio, az ő professzora megbírálta őt. «De Krisztus is munkás ember volt, asztalos-ács.» — védekezett a szobrász. Mire a professzor: «Firenze sohasem fog elfogadni egy munkásképzű Krisztust. Csak nemes emberként tudják elképzelni.»

Némelyek csak egy történelmi Megváltóhoz szoktak hozzá. Nem tudnak mit kezdeni egy belső Krisztussal, noha arra van szükség, hogy az ember belsejében lakjon, hogy valóságos legyen számára.

Az egyik híres francia regényíró írja le, miként szeretett bele egyik angol lord az Operaház primadonnájába. Minden este meghallgatta, virágot és ékszereket küldött neki. A nő kíváncsi lett a férfiúra, úgy rendezte, hogy egy társaságban találkozzon vele, igaz más néven mutatták be a férfiúnak. De semmi érdeklődést nem tanúsított a nő iránt, sem akkor, sem az elkövetkezendő találkozásokon. Csak a szerepeiben szerette, de a valóságban semmit sem törődött a hétköznapi nővel.

Sokan közülünk csak a Bibliában leírt Krisztust imádják. De amikor egy éhező személyében megy el mellettünk, vagy börtönben és kórházban szenved, már nem tudjuk pártját fogni és nem tanúsítunk iránta megfelelő tiszteletet. Hívjuk Krisztust a szívünkbe és ismerjük fel a környezetünkben lévő rászorultakban. Ismerjük fel a jelenlétét a saját és a mások életében.

Hatvanegyedik elmélkedés

A test erőtelen.

Máté 26,41

Az iszlám egyik országában, több orthodox papot kivégeztek hitéért. Mihály atya azon kevesek közé tartozott, akik még szabad lábon voltak. Igaz, ő már elvesztette a hitét. Mindez hirtelen történt. A misében éppen azt énekelte. «Áldott legyen az Isten», amikor egy hang azt súgta neki: «Nincs Isten.» Kérdőn nézett a falon lévő szentekre. Mit jelentett az ő számukra az Istennel való barátság? Egy ilyen erős Barát, hogyan engedheti meg, hogy barátai vadállatok prédái legyenek, máglyán elégienek, vagy éppen kínozzák Őket? Igyekezett elnyomni magában ezt a gondolatot. Ismételte magában a Zsoltáros szavait: «Azt mondja a balgatag az ő szívében: Nincs Isten.» Minden hiába való volt.

Folytatta tovább lelkesi tevékenységét, de már hit nélkül. A körülötte lévő fájdalom túl nagy volt. Nehéz volt lenyelnie a szót, hogy oda ne kiabálja az embereknek a templomban: «Szegények, menjetek haza! Nincs Isten! Isten nem engedné meg ezt a véres káoszt.»

Húsvét előtt, némely részeg tisztek letartóztatták. Közöttük volt a templom egykori kántora is, akit erkölcstelen élete miatt tettek ki állásából. A bandavezér így szólt a lelkészhez: «Elhatároztuk, hogy megölünk. Mit szólsz hozzá?»

Az életnek semmi értéke nem volt már Mihály atya számára. «Csináljatok, amit akartok.» — válaszolta ő. Még egy lehetőséget adtak számára: «Ha megtagadod Krisztust és megtaposod a keresztet, szabad lehetsz.» «Az életnek semmi értéke sincs már számomra. Én nem hiszek.» — gondolta ő — «Mit jelent

a kereszt nekem? Jobb lesz, ha mentem az életemet.» De amikor megnyitotta a száját a saját mentségére, a legnagyobb csodálkozására így szólt: «Hiszek egy Istenben.»

Nagypéntek volt. A töviskoszorú emlékére egy kifordított bundássapkát húztak a fejére, a vállára egy zsákot terítettek, a királyi palást gyanánt. A kántor térdhajtva énekelte. «Hallelujah, zsidók Királya!» közben megverték. A pap ahhoz fohászodott, akiben már nem hitt: «Ha létezel, szabadíts meg», — aztán hangosan ezt ismételte: «Hiszek egy Istenben.»

A viselkedése olyan hatással volt a támadókra, hogy szabadon bocsátották. Hazament és szokot helyére, a földre térdepelve ennyit mondott. «Hiszek, Uram.» Mindezt sírva mondta.

Mikor a kétségek rád támadnak, ne keress intellektuális (az értelemre hivatkozó) megoldást. Vedd magadra a Krisztus igáját. Ahol az értelem veszít, ott a hit győzedelmeskedik.

Hatvankettedik elmélkedés

Ő megsebesítettett bűneinkért.

Ézsaiás 53,5

Jézus magára vette a mi bűneinket és szenvedett értünk. Vajon nem ezt kellene tennem nekem is, vétkes embertársaimért?

Egy leány teherbe esett. Azért, hogy kedvesét megmentse, az apja haragjától, azt mondta. «A lelkészünk a vétkes.» Az apa erre meggyűlölte a lelkészt. Miután a leány megszült, egy vasárnap az apa a gyermeket a karjába vette, és elvitte a templomba. Az egész gyülekezet előtt oda vetette a lelkész karjába és ezt ordította. «Fogjad, ez a lányom veled való kicsapongásának a gyümölcse.» Majd káromkodva és kiabálva kiment a templomból. Az elámult gyülekezet magyarázatot kért. Ő azonban csak simogatta a gyermeket, ezt mondván. «Tehát az enyém vagy? Bizonyára az én szerettem leszel.» Természetesen, elvesztette a híveit. Az emberektől utálva, a gyermeket a legnagyobb szegénységben nevelte.

Több év múltán a leányt bántani kezdte a lelki ismerete, és elmondta az igazat az édesapjának. Csodálkozva a hallottakon, elrohant a lekipásztorhoz, bocsánatot kért, majd a történeteket elmondta a gyülekezet előtt is. A gyülekezet ismét magyarázatot várt. De a lelkész ismét csak ennyit mondott. «Azt akarjátok mondani, hogy nem az enyém? Bizonyára az én szerettem ő.» Sokkal több híve lett, mint bármikor. Nem védte magát, amikor ártatlanul vádolták, de az ártatlanságával se dicsekedett, amikor az kiderült.

Az Úr mondta: «Valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát.» (Lukács 9,23). Ha valaki megtagadja magát, mások «én»-je az ő saját «én»-je lesz

és meg fogja érteni, hogy minden ember együtt-felelős a másikáért. Nem háritja el a vádakat, hanem örül, hogy magára veheti mások bűneit, hogy könyönytessen testvére terhén. Ezt jelenti Krisztus gondolkodásmódja szerint élni.

Hatvanharmadik elmélkedés

Erősek lettek a háborúban. Zsidók 11,34

Hallgassátok meg egy igazi hithős történetét. Meghalt a börtönben, mert megtagadta hogy az Úr napján dolgozzon, ezért úgy megverték, hogy mind a két keze és lába lebénult. Csak a nyakát tudta mozgatni. Még a családban, vagy a kórházban is roppant nehéz helyzet az ilyesmi. Ő azonban egy börtöncellában volt, ahol a foglyoknak sem víz, sem gondozó eszközök nem álltak rendelkezésükre.

Kanállal kellett volna etetni, de honnan kanál? És mégis, mindőjük között ő volt a legderűsebb és a legboldogabb. Az arca mindig mosolygott. Amikor néha, a foglyok ágya szélére ültek és panaszkodtak a hiányokra és a kilátástalanságra, azt mondta nekik: «Ha rosszak a kilátások, nézzetek túl rajtuk. Szent István, amikor követ dobáló emberekkel volt körülvéve, mert testvérei magára hagyták abban a nehéz órában, felemelte szemeit, és látta Jézust, az Atya jobbján. A szívét ez a látvány vigasztalta meg. Ez vigasztalhatja meg a ti szíveiteket is, Emeljétek fel szemeiteket.»

Az egyik testvér, miután kiszabadult a börtönből, elmondta édesapja történetét a 8 éves kisfiának. Hozzátette: «Remélem, te is olyan jó ember leszel mint édesapád.» A fiú azt felelte: «Testvér, szeretnék én is szenvedni Krisztusért, ahogyan édesapám is szenvedett.»

Egyetlen törvény sem kötelezi a keresztyéneket, hogy unalmasak, langyosok, kételkedők legyenek. A keresztyénség lehet győzelmes is. A «szeretet» kifejezés helyesírása: ÁLDOZAT!

Hatvannegyedik elmélkedés

(Jézus mondta): «Ez az én testem, mely ti érettetek adatik.»
Lukács 22,19

Mire céloz a lelkipásztor az Úr vacsora osztásakor, amikor az Úr Szavait ismétli: «Ez az én testem.»?

Jézusnak egyidőben két természete van: egy isteni, egy emberi. Hasonlóképpen két teste is van: dicsőséges emberi teste, amellyel a mennybe ment és az Egyház. Az Egyház is az Ő teste. Az Úrvacsorában a Golgotán kiszenvedett titokzatos testére emlékezünk, de gondolunk a másik titokzatos testre is, az Egyház egyetemességére, amely vértanukat adott minden században. Olyan embereket, akik vérüket ontották Isten dicsőségére. Imádhadjuk Krisztus dicsőséges testét. Imádhadjuk átszúrt szívét is, amely bűneinkért vérzett. Sokat tehetünk titokzatos testéért, az Egyházért is. Hordozhatjuk a mai vértanuk keresztjét és enyhíthetünk fájdalmaikon.

Minden Úrvacsora osztásakor gondolj mindkét testére.

Hatvanötödik elmélkedés

Bizony mondom néktek, hogy minden bűn megbocsátatik az emberek fiainak, még a káromlások is mind.
Márk 3,28

Ketten ültek egy vonatfülkében, Egyikük egy fiatal ember, aki éppen most szabadult a börtönből. Társa észrevette letörtségét. A fiatal ember szégyent hozott cselekedetével családjára, amely meg sem látogatta, levelet se sokat írtak neki. Igyekezett meggyőzni magát, hogy biztosan azért nem látogatták, mert nem volt pénzük a vonatra. És levelet is azért nem írtak, mert ahhoz műveletlenek voltak. Mindezek ellenére feltételezte, hogy megbocsátottak neki.

Hogy megkönnyítse a helyzetét a családjának, azt írta haza, adják tudtára, kívánják-e a hazatérését, vagy sem? — Abban az esetben ha megbocsátottak akasszanak egy fehér szallagot a vasút melletti almafájukra; ellenkező esetben, ne tegyenek a fára semmit, és ő ebből megérti, hogy ne szálljon le a vonatról, hanem utazzon tovább.

Mikor a vonat közeledett szülővárosához, olyan nagy lett az izgalma, hogy nem tudott kihajolni az ablakon. Idősebb társával elcserélte a helyét, és ez kereste szemével azt a bizonyos almafát. Néhány perc múlva, átölelte utitársát, ezt kiáltván: «Íme, az egész fa fehér a ráaggatott lepedőktől!»

A zsidóknak csak többesszámú szavuk létezik a «kegyelem» kifejezésére. Ez a szó RAHANIM = KEGYELMEK. Minden szó, amely «im»-mel végződik többes számú. Akár mit is tettél volna, Jézus vére elég a bocsánatra.

Hatvanhatodik elmélkedés

Mivelhogy fölötte nagy volt a sokaság és nem volt mit enniök ... evének azért és megelégedének.

Márk 8,18

Körülbelül 50 millió ember hal meg évente. Több mint $\frac{1}{3}$, az éhség és alultápláltság következtében.

Reggelente, amikor felébredsz, gondolj arra, hogy egy éhes világban ébredtél fel. Nagy bűn, ha mértéktelenül használjuk az élelmet, vagy éppen ha eltékozoljuk azt.

Az élelmezési helyzet csak rosszabodni fog. Indiában sok gyermeket DASHKAL-nak neveznek, ami annyit jelent «éhség». Sokkal könnyebb az embereket szaporítani, mint megélhetésüket biztosítani. Marokkó, Kenya, Irak és India például 20 éven belül megduplázza lakosságát. Ez a folyamat biztos katasztrófába torkollik.

Az a tény, hogy nem tudom megoldani ezt az egész kérdést, nem ment fel a felelőségtől, hogy azt a kicsit, ami rám van bízva, ne tegyem. Például, hogy egy gyermeknek kenyeret adjak.

Jézus gyermekkorában szegény volt. Mikor meglátta az éhes tömeget, nem küldte el őket, hátat sem fordított, hanem kenyeret és halat adott nekik. Cselekedj te is hasonlóképpen. Oszd meg amid van mindazokkal, akik szükségben vannak.

Hatvanhetedik elmélkedés

Találkoznak egy czirénei emberrel, akit Simonnak hívnak vala, azt kényszeríték, hogy vigye az Ő keresztjét.

Máté 27,32

Atérképen ráteheted Afrikára az Egyesült Államokat, Kínát, Indiát, Japánt, és még mindig lesz lefedetlen hely ezen a hatalmas kontinensen. Hasonlóan nagy méretű érdeklődést kell tanúsítania minden kereszténynek Afrikáért.

Ennek a kontinensnek a megtéréséért Szent Perpétua és férje önként vállalták, hogy darabokra vágják őket Kr. u. 201-ben, március 7-én. Megtagadták a császár szobra előtti tömjénezést. Livingston misszionárius, a térdén halt meg Afrikáért, a mai Tanzánia területén. François, francia misszionárius, ezt írta: «Ez az öreg sátor megkopott, de a szívem fiatal. Szívem mindörökre Afrikáé. Sok munka vár reám, ott lesz a sírom is. Az a vágyam, hogy egy napot se éljek többet, mint amit dolgozni tudnék érte.»

Abban az időben, mikor Robert Laws öt társával megérkezett, Afrika valóságos pokol volt. A bennszülöttek egymást gyilkolták, megkülönböztetés nélkül, a végnélküli törzsi háborúkban. Ezt látva, Livingstone felkiáltott: «Vér, vér, vér mindenütt!» Dr. Laws és társai 6 évet dolgoztak, amíg megtért valaki, de ezt megelőzően már 4 misszionárius magas lázban meghalt. A skót Dan Crawford volt az első misszionárius, aki elhatározta, hogy «úgy kell gondolkodjék és beszéljen mint egy fekete» ahhoz, hogy egy fekete megtérhessen. Úgy mint egy közülök. Mushidi, Katanga-i király alattvalója lett. Ennek 500 felesége volt és meggazdagodott a rabszolgakereskedelemből és a drágakövek értékesítéséből. Közben

annyi embert gyilkolt, amennyit csak a kedve kívánt.

A legtöbb afrikai országban diktatúra van. Az iszlám, a pogányság és a modern ateizmus uralkodik bennük. Jézus, amikor a keresztet vitte, egy afrikai segített neki. Segíts te is Afrikának imáiddal, hogy jöhessen Krisztushoz.

Hatvannyolcadik elmélkedés

(Dávid) megváltoztató magaviseletét ő előttük és öröngö kezeik között.

1 Sámuel 21,23

Trochta, csehszlovákiai bíboros, egyszerű pap korában a náci fogságába esett. Egy tömegmészárlás idején, amikor csupán megsebesült, halottnak tette magát. A többi hullával elszállították, de a legvégen sikerült elmenekülnie. Trochta, végeredményben, becsapta a náciakat. A tettetett halál, nem más mint hazugság.

Egyes erkölcsstanítók szerint, oda kellett volna kiáltania a gyilkosoknak: «Még nem haltam meg! Kérek még egy golyót!» Minden igaz szabály, a végtelenségig tolva, nevetségessé válik. Persze kötelesek vagyunk az igazat mondani. De! Védenünk kell a családukat, egyházunkat, nemzetünket.

A keresztyén életnek sem a szeretet, sem a szigor, sem az igazság, sem a bölcsesség, sem az élvezetek keresése, sem az önkínzás, sem a szívélyesség (kedélyesség), sem a takarékoság, sem az önfeláldozás, sem az önvédelem nem lehet a legfőbb szabálya. Nagy Szent Antal fogalmazta meg ezt: «Minden dologban tartsd meg az igaz mértéket.»

A Szentlélektől megvilágosított ismeret, bibliaolvasás közben mindig megmutatja a helyes utat.

Hatvankilencedik elmélkedés

Mostantól fogva boldognak mondanak engem minden nemzetiségek. Lukács 1,48

Salom Ás, híres zsidó-keresztyén regényíró írta: «Mária, a te nyomdokaid oly drágák nekem, mint a szívverésem. A te jelenlétben beszívott levegő megtisztítja lényemet, mert szent vagy te és szentségedet kiárasztod mindazokra, akik közelednek hozzád.»

Amikor a keresztre tekintünk, ott látjuk alatta Máriát, amint Fiának fájdalomtól megtört testét figyeli. Milyen boldog volt mikor dédelgethette ezt a drága testet és most a római katonák ütéseinek a véres nyomát kell néznie. Hallotta a szíjok suhogását, amint azok szeretett Fia bőrén csattantak. Pedig milyen féltéssel simogatta valamikor őt ...

Mit kell csodálnunk ebben az asszonyban, akit az Isten ennyire felmagasztalt?

Én, minden esetre a szüzességét fogom magasztalni. Ő, a szüz, aki férfit nem ismert, szülte meg a legdicsebb férfit, — az Isten-Embent.

Hetvenedik elmélkedés

És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek.

Máté 6,12

A második világháború idején Simon Wiesenthalt, aki híres lett a nácik kézrekerítéséről, Lvov-ban (Ukrajna) munkatáborba vitték.

Ő meséli el, hogy egyik napon, haldokló náci tiszthez hívták. A tiszt elmesélte, hogy keresztyén édesanyja mennyire haragudott, amikor belépett a fiatal hitleristák szervezetébe, majd később a hitleri hadseregbe. Abban az alakulatban harcolt, amelyik elfoglalta a szovjet Dnepropetrovszk városát. Ő és társai kétszáz zsidó gyermeket, szoptató asszonyt zárt be egy házba, majd arra gránátokat hajigáltak. A ház leégett. Néhány zsidó, karjaikban gyermekekkel, igyekezett az ablakokon megszökni. De ő, Karl, a német tiszt lelőtte őket. Néhány nap múltán, Karl harci egysége bevetési parancsot kapott. A harcban súlyosan megsebesült. Elvesztette a szeme világát is. Az utolsó látvány, amely kísértette őt, egy zsidó ember volt, lángokban, kezében gyermekkel. — Most, haláltusájában, a meggyilkolt zsidó gyermekek, nők látványa kínozza. Karl egyetlen óhaja az volt, hogy a megbocsátást egy zsidó szájából hallja. De Wiesenthal nem volt hajlandó kiejteni a száján a nagyon óhajtott megbocsátó szót.

Megérthetjük Wiesenthalt, aki a nácik kegyetlensége miatt elvesztette egész családját. A kegyetlencdöket el kell fogni és meg kell büntetni. De a Wiesenthal embere, már semmi veszélyt nem jelentett. A halál kínját vívta és feltétlenül meg kellett volna adni neki a megbocsátó szót. De ezt senki nem tud-

ja megadni addig, amíg ő maga nem hallotta meg azt a Jézus szájából.

Hetvenegyedik elmélkedés

Ne ítéletek.

Máté 7,1

Az Úr Jézus mondta Péternek: «És neked adom a mennyek országának kulcsait. (Máté 16,19). Isten bármelyik gyermeke megnyithatja a mennyek országát bárki számára, hirdetvén az Úr Jézus megbocsátását. Ugyanaz a Jézus azt is mondta: «Nálam vannak a pokolnak a kulcsai.» (Jelenések 1,18). Ezt Ő senkinek sem adta oda, megtartotta Önmagának. Ha nem így lenne, sokan közülünk oda küldtük volna mindazokat, akik másként hisznek, mint mi magunk. Bolondságunkban még magunkat is oda dobtuk volna. Az édesanya a játékot odaadja a gyerek kezébe, de a kést már elveszi tőle, hogy el ne vágja magát. Péter is ezért kapta csak a mennyek országának kulcsait, a pokolét pedig nem.

Luther azt mondta Erasmusról, filozófiai vetélytársáról, «Fény, kereszt és Isten nélkül halt meg.» Más szóval: a kárhozatra taszította. És mégis Erasmus utolsó szavai ezek voltak: «Szeretett Istenem!»

Neked is csak egy kulcs adatott! Nyisd ki mások számára a mennyet. Ne ítélj el senkit, hogy téged se ítéljenek el.

Hetvenkettedik elmélkedés

Monda neki Jézus: «Én vagyok ... az élet.»

János 14,6

Miert adta nekünk Isten a Szentírást? Miért nem adott inkább helyette valamiféle látványoságot? Az atomot lehetetlen megfesteni, de az egész valóságot sem, még kevésbé Istent. Benyomások és érzések nem adhatnak szavakhoz hasonló tanításokat.

De vajon a szavak alkalmasak-e a tökéletes közlésre? Vannak olyan szavak, amelyek több jelentéssel bírnak. A héber nyelvben a *barach* jelenthet áldást is és átkot is, a *kedeshan* jelenthet prostituáltat és szentet is *kheszed* jelenthet kegyelmet és utálatosságot is. A görög nyelvben is hasonló jelenséggel találkozunk. Az *áfesz* jelenthet megbocsátást is és a bűnök megtartását is. Valami biztosabbra van szükségünk. Isten akaratának világos felismerésétől függ az örök életünk.

Egy lelkipásztor azt mondta egy 12 éves zsidó fiúcskának: «Ha Jézus valóban a megígért Messiás, és te nem hiszel Benne, örökké el fogsz veszni.» A fiú így felelt: «Ha Jézus egy csaló, akkor ön az örökkévalóságot a pokolban fogja eltölteni.» Ha Krisztus nem támadott fel a halálból és mi mégis lemondunk a világi örömeiről, egy eljövendő világ reményében, akkor «minden embernél nyomorultabbak vagyunk.» (1 Korinthus 15,19).

Ha pedig létezik egy túlvilági élet, és mi mégis ezt az életet hiábavalóságokkal töltjük, akkor mi vagyunk a világ legbolondabbjai.

Ne hagyatkozz csupán a Biblia szavaira, hanem fogadd el Isten teljes kijelentését. Ő minden ténykedésében önmagát jelenti ki. A zsidóknak, akik ál-

tal adatott az Isten Ígéje, nincs szavuk a «szó» kifejezésre. Helyette a *dábár* szót használják, ami «dolgot, valami kézzelfogható»-t jelent. Az egész valóság, a külső és a belső, Isten Kijelentése, — a Golgotán történtek, életed bűneiddel és megtéréseivel, eleséseivel és felállásaival, bajaival és örömeivel együtt. Hígyj az életben, a Ő életében. Fogadd el Őt a te életedben. Akkor biztos lehetsz az örök életben.

Hetvenharmadik elmélkedés

Az Írás fel nem bontható.

János 10,35

Acionista Sifrint becsukták. A börtönben összetalálkozott egy 72 éves baptista bácsival. «Ennek az embernek a tisztasága és jósága nagyon mély benyomással volt reám. Még a katonák is, akik őriztek bennünket jobban viselkedtek velünk az ő jelenlétében.» Szinte teljes egészében vak volt, a szemüvegét az egyik kihallgató tiszt összetörte. «A következőképpen osztotta el a rabmunkával keresett pénzt. Felét beteg leányának adta, 25%-t az Egyházának, a maradékból önmagának kevéske cukrot és kenyeret vásárolt. Ami ezután is megmaradt, azt szétosztotta a beteg raboknak.»

Sifria elárulta, hogy neki van egy Bibliája és kész felolvasni belőle. Egyik este a baptista bácsi odajött hozzá. Tiszta inget vett magára, megfésülködött, látzott, hogy nagy gonddal készült erre az alkalomra. «Az Isten Igéjének az olvasása mindig ünnep.» A zsidó Ézsaiásból olvasott fel a keresztyének. Egy adott pillanatban, a keresztyén félbeszakította a zsidót. «Tévesen olvastad.»

Igaz volt. «Ismered kívülről az Igét?»

«Persze.»

«Akkor miért olvassak?»

«Mert az Írás olvasása öröm a számomra, és új gondolatokat ébreszt bennem.»

Akkor ismerjük meg egy dolog igazi értékét, amikor már elvesztettük azt. Tanuljuk meg azoktól a szentírás igazi értékét, akiknek ez hiányzik, és tanulmányozzuk figyelemmel.

Hetvennegyedik elmélkedés

Atyáitoktól örökölt hiábavaló életek ...

1 Péter 1,18

Mi nem azért tartozunk egy bizonyos Egyházhoz (felekezethez), mert elfogadtuk alapvető tanításait. Hisszük azokat, mert benne nőttünk fel. Az emberek nagy többsége, szüleinek vallását fogadja el. Ha egy orthodox férfi, orthodox nőt vesz feleségül, a gyerekük is orthodox lesz. Az orthodoxia érveit fogadja el igaznak, és felnőtként is azt tartja majd helyesnek. Ugyanez a helyzet a baptisták, vagy a zsidók esetében is.

De más a helyzet egy áttérés esetében. Ha egy lélek erős megrázkódtatáson megy át, vagy felosztják eredeti felekezetét és ebben az állapotában talál reá egy keresztyén testvér, akkor az elvezeti őt a számára igaznak vélt Egyházba. Elfogadva a testvéri simogatást, és az élet új irányát, amely számára nagyon szükséges abban a helyzetben. — A lélek kritika nélkül elfogad minden dogmát, kijelentést és ritust, csak azért, mert az a személy mondta.

Az igazságot nehéz megtalálni. Az igaz vallás akkor kezdődik, amikor kész vagy elismerni, hogy a hited hibás lehet, vagy éppen nem más, mint egy halom előítélet, úgy ahogyan te tartod más vallás esetében. Csak néhány, nagyon kis számú ember képes felülemelkedni a csoportja ellentmondó nézetei fölé, a nyájszellem fölé.

Seperd ki a szívedet és takarítsd ki mindattól, ami nem személyes megtapasztaláson alapul. Isten, minden vallás forrása, képes csak arra, hogy megvilágosítsa azok szívét, akik nemcsak a saját vallásukat, de saját személyüket is megtagadták, megüresítették.

Ismerd el, hogy már a származásodból és a nevelésedből rengeteg előítélet származott. Aztán «mindent megpróbáljatok» Isten Igéje által «és ami jó, azt megtartsátok.» (1 Thessalonika 5,21).

Hetvenötödik elmélkedés

És monda (Isten). Vedd a te fiadat, a te egyetlenegyedet, akit szeretsz, Izsákot, és menj el Móriának földére és áldozd meg ott égő áldozatul, a hegyek közül egyen, amelyet mutatok néked. 1 Mózes 22,2

Egy Mária nevű leány meséli el édesanyja tárgyalásának történetét a náci Németországban. Ezen a tárgyaláson veszítette el édesanyja a szülői jogot. Így kiáltoztak reá: «Anya vagy! Tagadd meg az Istenedet! Mit adott neked az Isten? Kit szeretsz jobban? A gyermekedet, vagy a bálványodat? Hogyan tehetsz ilyesmit?» Amikor gyermekei, — Máriát is beleértve —, elkezdtek kérlelni: «Anya, ne hagyd el minket!» —, az anya még rájuk sem nézett.

Ugyan az ismétlődik, amit a mártírok történetében olvastam, akik bátran léptek a vadállatok elé a cirkus arénájába. Visszautasították szeretteik esedezéseit, akik arra kérték őket, hogy tagadják meg Istent és menjenek haza gyermekeikhez.

Örök titok marad az, hogy Isten miért választotta a Fia halálát a bűnösök elpusztítása helyett? Titok marad az is, hogy a szentek vállalták inkább gyermekeik elvesztését, mint az Isten-tagadást. ...Amilyen a mi Istenünk, olyanok vagyunk mi is. Nem tehetünk egyebet, minthogy dicsőítő éneket énekelünk Neki, minden következményével együtt.

Ha választottál, ne tétovázz. Áldozd fel még a legkedvesebbet is. Még szeretteid közül is. Az Úr számára. Ő mindent feláldozott érted.

Hetvenhatodik elmélkedés

Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda és elmenne. Máté 17,20

Megpróbáltam hegyeket költöztetni, de nem sikerült. De Istennek egy gyermekét sem ismerek, akinek ez sikerült volna. Megkérdeztem az Urat, hogy mi az oka annak, hogy a valóság nem egyezik az Ő ígéréteivel? Isten tanítványai nem monologizálnak az imádságban, hanem megvárják a választ is. Én is választ kaptam fentti kérdésemre.

«Drága fiam, te azért nem mozdíthatod el a hegyeket, mert a te hited nem mustármag méretű. Neked egész magtáraid vannak tele hittel. Senki sem használ nehézipari 1.000 tonnás kalapácsot diótörésre. Ilyen kalapáccsal csak nagy dolgokat végeznek. Te nagyobb feladattal bizattál meg, semhogy a hegyek költöztetésével szórakozzál. Te megmozgathatod Istent. Emlékezzél mikor a zsidók az aranyborjút imádták, Isten elhárította, hogy elpusztítja őket. Mózes azonban imádságával arra készítette Istent hogy megváltoztassa gondolatát. Ezt tenni sokkal fontosabb, mint a hegyeket költöztetni.»

Azóta nem próbáltam megmozgatni a hegyeket. Krisztussal együtt mi már a mennyben vagyunk, és az ott történő események foglalkoztatnak bennünket. Amikor földi életünk útjain hegyeket találunk, ne akarjuk elköltöztetni azokat. Kövessük ellenben Krisztus példáját, Akiről az Ő menyasszonya ezt mondja: «Az én szerelmesem ... jó ugrálva a hegyeken, szökellve a halmokon.» (Énekek Éneke 2,8).

Ne akard elköltöztetni a nehézségek hegyeit az életedből.

Ugorj keresztül rajtuk. Tedd keresztyén kötelességedet a nehézségek ellenére.

Hetvenhetedik elmélkedés

Jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek.

Máté 5,44

A következő epizód a náci börtöncellájában történt. Egy napon az őr egy új rabot toloncolt be a keresztyének cellájába. Kopasz volt, piszkos és sovány. Először senkisé ismerte fel. Pár perc múlva valaki felkiáltott: «Ez X kapitány!» Ő volt a keresztyének legkegyetlenebb kízója. A cella lakói közül is sokakat ő tartóztatott le és szinte mindenkit megverte. A rabok X kapitány köré gyűltek és faggatni kezdték idekerülésének az okát. Könnyekkel a szemében mesélte el a történetét.

Néhány hónappal azelőtt, amint az irodájában ült, benyitott hozzá egy 12 éves legényke, kezében egy virágcsokorral. A kapitány feleségének hozta. A fiúcska elkezdte mondani: «Kapitány úr, ön az, aki édesanyámat és édesapámat börtönbe záratta. Ma van édesanyám születésnapja. Ezen a napon mindig virágcsokorral köszöntöttem őt. Ma, ön miatt, nem köszönhetem fel, de édesanya keresztyén és megtanított arra, hogy szeressem ellenségeimet, — és a rosszat jóval fizessem vissza. Ezért gondoltam arra, hogy ma az ön gyerekeinek az édesanyját köszöntöm fel. Vigye el kedves feleségének és beszélje el neki az én szeretetemet és az Úr Jézusét.

Ez túl sok volt a tisztnek. Ő is Isten teremtménye, megvilágosodott attól a Világosságtól, amely «megvilágosít minden embert». (János 1,9). Megölelte a kisgyermeket. Attól a pillanattól nem bírt kegyetlenkedni, igaz ez az állásába került. Most kegyelemnek tekintette, sőt kiváltságnak, hogy bezárták azokkal, akiket ő juttatott a börtönbe.

A győzelmes keresztyén élet titka a megbocsátó szeretet.

Hetvennyolcadik elmélkedés

A világ erőtleneit választotta ki magának, az Isten.
1 Korinthus 1,27

Nelson úgy aratta sorozatos győzelmeit, hogy közben nehézségekkel, hátrányokkal kellett megküzdenie. Soványan és betegesen az indiai sárgaláz áldozata lett. Nyugat-Indiában egy másik, addig még azonosítatlan betegséget is sikerült felszednie. Korzikában egyik szemét is elvesztette. Később a jobb kezét is le kellett vágni. Ismét egy másik csatában a mellén sérült meg.

De Nelson megtanult egy dolgot: elviselni a szenvedéseket. Ő győzte le Trafalgarnál Franciaország és Spanyolország hajóhadait.

Nelsonnak, a hős katonának, azonban volt egy gyenge oldala is. Londonban és Nápolyban óriási botrányt kavart fel egy férjezett asszonnyal, Lady Hamilton-nal való kapcsolata. Nem a fizikai gyengeségek teszik tönkre az ember életét, hanem jellembeli fogyatékoságai. «Aki uralkodik a maga indulatján, (erősebb) annál aki várost vesz meg.» (Példabeszédek 16,32).

Az ember Jézus rengeteg hátránnyal érkezett a világra. Azt suttogták, hogy nincs valami rendbe a születése körül. Egy elnyomott nemzet elszegényedett családjához tartozott. Soha rabbinikus tanítást nem kapott. Ő mutatta meg nekünk, hogy egy ember hittel minden nehézséget legyőzhet. Jézus Isten Fia. Mindazok, akik hisznek Benne, azok is Isten Fiai. Ő mondta: «Minden lehetséges a hívőnek.»

Ne keseredj el testi vagy egyéb gyengeségeid miatt. Lehet ezek ösztönöznek téged a nagy teljesítmények felé.

Fedezd fel gyengéidet, és Krisztus által erősítsd meg azokat, hogy az ellenség erőt ne vegyen rajtad.

Hetvenkilencedik elmélkedés

Hatalmat adott neki minden testen, hogy örökéletet adjon mindenknek.
János 17,2

Giacomo Puccini sikeres ember volt. Manon Lescaut és Madame Butterfly operái világhírűvé tettek. Volt pénze és hírneve is. Az asszonyok pedig állandóan a nyomában voltak. Úgy nézett ki, hogy boldog ember. Mégis boldogtalan volt.

Dicsőségének teljében ezt írta: «Siker? Mire való az, ha utána mégis megöregszik és meghal az ember? Sok operát, több zenés darabot szeretnék megírni, de jaj, nincs erőm hozzá.»

82 éves korában Mao-Ce tun fogadta Németország első emberét és a Kínát érintő hatalmas terveiről beszélt neki. A partner válaszában azt mondta, hogy kitarással sokra lehet menni és idézte a közmondást: Lassú víz, partot mos. «De, mondta Mao, nekem már nincs hozzá elegendő vizem.»

Kirovot, a kommunista Oroszország egyik vezetőjét, meggyilkolta egy terrorista. Utolsó szavai ezek voltak: «Élni, élni, élni akarok!»

Ha a halállal mindennek vége lesz, akkor a legszebb élet is egy halálraítéltnak adott banketthez hasonlít. Örülsz a felszolgált ételeknek, aztán végül is felakasztanak.

Maradandó megvalósításokat akarsz elérni, és kifogyhatatlan energiákat, hogy értékes dolgokat teremts? — Akkor legfontosabb az legyen a számodra, hogy biztosítsd az örök életedet. Jézus mondta: «Aki csak él, és hisz én bennem, soha meg nem hal.» (János 11,26).

Nyolcvanadik elmélkedés

Amiket pedig természet szerint tudnak, mint az oktan állatok, azok által megromolnak. Júdás 10

Az biztos, hogy az ember nem majomtól származik. A hím majmok hűségesek párjukhoz. A majmok nem abortálnak. Nincsenek atombombáik saját fajuk kivégzésére. A gyilkosság, alkoholizmus, a kábítószeres, prostitúció ismeretlenek számukra. Nem gyártanak és nem néznek erkölcstelen filmeket.

A majmok megmaradnak azoknak, amiknek Isten teremtette őket. És nem állítják azt, hogy az emberek az ő leszármazottai. Darwin elmélete sértés számukra. Egy majom sem írt olyan megalapozatlan könyvet, mint a Fajok Eredete.

Az embernek sokkal magassabb rendű az eredete. Isten teremtette saját képére és hasonlatosságára. De minnél magasabb volt az eredete, annál nagyobb lett a bukása. Intelligenciájának köszönhetően az ember emlékszik eredeti állapotára, mégis sokszor farkashoz, rókához, kígyóhoz, vagy disznóhoz hasonlít. Amikor állattá válik az ember, akkor az állatnál is állatabb lesz.

Esését az első emberpárnak köszönheti, amit az utódok megismételtek és elmélyítettek.

Igaz az, hogy «az ökör ismeri gazdáját és a szamár az ő urának jáslát, de Izráel, nem ismeri, az én népem nem figyel reá.» (Ézsaiás 1,3). Az embernek nincs szüksége arra, hogy figyelmeztessék az állatvilággal való rokonságára. Az állatvilág teljességgel elválasztott az embertől. Az állatvilág is szenvedett a bűneset következtében, de azt kell mondanunk, hogy közelebb van eredeti állapotához, mint az ember. Sürgősen vissza kellene térjen az ember

az ő kiváltságos állapotához, hogy vissza szerezhesse eredeti, Ádám elvesztett ártatlanságát.

Kereszten kiömlött vére által, Jézus már ezen a világon megtisztít minket minden bűnünkből és az elkövetkező világkorszakban megajándékoz az elvesztett ártatlansággal. Akkor «ez a romlandó test, romolhatatlanságot ölt magára». (1 Korinthus 15,54).

Nyolcvanegyedik elmélkedés

Azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van.
Róma 8,28

Egyszer egy hajótörést csak egyetlen ember élt túl. A vihar egy lakatlan szigetre sodorta. Rövid időn belül kunyhót készített magának, abba helyezte el mindazt, amit sikerült megmentenie a hajóról. Kérte Istent, szabadítsa meg ebből a nyomorúságos helyzetéből. Naponta kémlelte a látóhatárt.

Éppen vadászatról jött haza, amikor azt kellett lássa, hogy kunyhója lángokban állott. Mindaz, amit megmenthetett, pillanatok alatt porrá vált. Első pillanatban úgy tűnt, hogy a lehető legrosszabb történt vele. De mindaz, ami egy korlátolt szemű ember számára tragédiának tűnik, végül javára szolgált.

Isten véghetetlen bölcsessége úgy végezte, a vesztség végeredményben felelet volt imádságaira. Ezen a napon feltűnt egy hajó. «Láttam a tüzet.» — felelte a kapitány.

Mi meglátjuk-e a nyomorúságokban Isten tökéletes akaratát, azt az akaratot, amely mindent a mi javunkra cselekszik?

A Lázár esetében a halál is Isten dicsőségére szolgált. Jánosnak az ég és a föld jövőjének látása a Patmosz szigeti száműzetésben adatott.

Nyolcvankettedik elmélkedés

Dávid, mikor megszűkült és megéhezett vala, társaival egybe, mimódon ment be az Isten templomában ... és ette meg a szent kenyereket, amelyeket nem szabad megenni csak a papoknak.

Márk 2,25-26

Anagy szükség, néha olyan helyzetbe hozza az embert, hogy kénytelen átlépni az Isten által adott törvényeket. Igyekezz betartani a törvényeket, de vedd figyelembe a lélektani «komplexusokat» is, amelyek legalább olyan valóságosak, mint egy megfogható tárgy. Essen meg a szíved az elesett emberen, azon az emberen, kinek nincs meg az a törvényes joga sem, hogy bűn nélkül jusson egy darab kenyérhez. Mondd te is az apostollal együtt: «nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakozó bűn.» (Róma 7,17). Tégy éles határt az ÉN-ed és a tiltott kenyér közé.

Egy a náciaktól sokat szenvedett katolikus pap, beszél egy leányról, aki gyónni jött hozzá. «Hiszek, mondte a leány, de ők arra köteleznek, hogy viseljem a hitlerista fiatalok ateista jelvényét. Nincs egy csepp erőm se.» Ha visszautasította volna a jelvényt, valószínű kidobták volna az iskolából és szülei is szenvedtek volna emiatt. Végül is, meghintette a jelvényt szentelt vízzel. E víz felett a pap imádkozik a templomban, és felhasználják a szertartásokban.

Mai világunkban az emberek, némelykor olyan helyzetbe kerülnek, amikor olyan dolgot kell tenniük, amit normális helyzetben nem tennének. Ilyen helyzetben, fogadd el a dolgokat, ahogy vannak. Ne próbáld magyarázatot találni, de amit teszel, azt a Krisztus nevében tegyed. Csak egy emberi lény vagy.

«Mert megszenteltetik Istennek Igéje és könyörgés által.» (1 Timótheus 4,5). «Boldog, aki nem kárhoztatja magát abban, ami helyesel. (Róma 14,22).

Nyolcvanharmadik elmélkedés

Az én házam imádságnak háza. Ti pedig azt latroknak barlangjává tettétek.
Lukács 19,46

Sok keresztyén kiábrándult az Egyházából. Ne csodálkozzunk ezen a helyzeten, ha az Egyház hitetlen püspökei és pásztorainak «önformáló munkájára» gondolunk. Vajon Jézus ma latrok barlangjának nevezné a mai Egyházakat? — A templomra mondott kijelentése, tulajdonképpen egy nagyon tág általánosítás.

Hány lator volt abban a templomban? A templom legnagyobb vezetői tisztességtelenek voltak. Ez elég hírhedté tette a templomot. De a papok és az egyszerű hívő emberek mélyen hívők lehettek. Zakariás pap és felesége, Erzsébet, Keresztelő János szülei, «igazak valának az Isten előtt.» (Lukács 1,5-6) (Simon), «a lélek indításából a templomba méne ... és a Szentlélek vala ő rajta.» (Lukács 2,27.25). Keresztelő János szülei igazak voltak a latrok barlangjának közepette. A Szentlélek akkor is dolgozik a templomban, ha az latrok barlangjává változott.

Abban a templomban, a latrok barlangjában, volt egy vámszedő, akit nem biztattak arra, hogy bűnös életmódját folytassa. Ellenkezőleg, «veri vala mellét, ezt mondva: Isten, légy irgalmas, nekem bűnösnek ... ez megigazulva méne alá az ő házához.» (Lukács 18,13-14). Tehát a latrok barlangjává sülyedt templomban is megkaphatja az ember a megváltást.

A zsidó templom nem volt sem halott, sem hitehagyott hely. Latroknak barlangja volt, de ezt a templomot a Messiás nem hagyta ott, hanem imádkozott benne, betöltötte a rituális parancsokat, mert ott a törvényt olvasták és sok szent volt benne.

Keressd meg a szenteket a te Egyházadban is. Ne hagyd el könnyelműen Egyházadat. LEGYÉL INKÁBB AZ Ó SZENTJE!

Nyolcvannegyedik elmélkedés

Akkor azt mondja a király a jobb keze felől állóknak: jertek ... akkor szól majd a balkeze felől állóknak: távozzatok ...» Máté 25,34.41

Megkérdőjelezték a jobb-és bal oldal valóságos és kézzelfogható létezését. Az a tény, hogy az örökéletre menendők jobb felől állnak, az örök kárhozatra menendők pedig balkéz felől, úgy értelmezték sokáig, mint beszédfordulatot. De nem ez az igazság. A jobb-és a bal oldal létezése objektív valóság.

Vannak olyan molekulák, amelyek két alakban léteznek, az egyik tükörképe a másiknak, ami azt jelenti, hogy olyan viszonyban vannak egymással, mint a jobb-és a balkéz. Ha a balkezemet a tükör elé tartom, akkor azt jobbkéznek fogom látni.

A proteinek kizárólagosan Bal-aminosavakat tartalmaznak. Ez a tény az élet jellegzetessége, és ahogy mi ismerjük, az már az elesett (bünbeesett) teremtettség. Az élet egyetlen célja: átmenni a bűnös baloldalról a jobboldalra, a kegyelem helyére. A Jobb-aminosavak nem találhatóak meg a proteinekben, hanem csak az antibiotikumokban, amelyek az élet mentésére szolgálnak.

De a jobb és bal nemcsak az élővilág jellegzetessége. 1957-ben az elemi részecskékkel foglalkozó fizikusok felfedeztek egy alapvető aránytalanságot a minket körülvevő anyagban. A rádióaktív atommagkissugárzások, főként a Kobalt 60 által kibocsátott elektronok nagy többségükben jobb oldaliak. Ennek a részecskének a kinetikus helyzete (mozgás idején) össze van kapcsolva a tehetetlenségi helyzettel egy bal perdülettel, — és a pozitronok esetében jobb perdülettel.

A természet tökéletesen elkülöníti a jobb- és bal oldalt, úgy ahogyan tökéletes különbség van a világosság és a sötétség gyermekei között. A megtérés által a sötétség fiai világosság gyermekeivé lehetnek. Akik a bal oldalon maradnak, a tüzes pokolba, a tüzes tóba kerülnek. Az idő telik! Siess!

Nyolcvanötödik elmélkedés

Egy Lázár nevű koldus, ki az ő kapuja elé volt vetve, fekélyekkel tele.

Lukács 16,20

Lázár koldult, de nem lázadozott a társadalmi igazságtalanságok ellen. Ma másként áll a helyzet. A szegények hallatják a szavukat. Ha arról prédikálnánk, hogy a szegények maradjanak a helyükön, semmit sem érne. Szűz Mária, híres imádságában, a Magnificatban előre megmondta, hogy eljön a az idő, amikor az éhesek jól laknak, de a gazdagok üresen mennek el. (Lukács 1,53). Világforradalmi időket élünk.

Marie Antoinette, francia királynő, amikor arról értesült, hogy a tömegek fellázadtak, mert nem volt kenyérük, azt javasolta «egyenek kalácsot». A francia királyság teljesen elszakadt a tömegektől, ezért teljesen összeomlott.

A gazdagok milliárdjának évi jövedelme 3.200 dollár. A szegények milliárdjának csak 120 dollár évi jövedelme van. Sokan a városok nyomornegyedekben éheznek. Szegénységben és írástudatlanságban telik el életük. Az emberiség 60 % írástudatlan.

És mégis Isten szemében az ember értéke felbecsülhetetlen. Az Úr azt mondta: «Adjátok el, amitek van és adjatok alamizsnát.» (Lukács 12,33). Ne csak a számodra értéktelen dolgokat add oda, hanem azokat, amelyek hiányoznak a szegényeknek. A szegények sokkal értékesebbek, mint a házak, autók, csokoládék és előadások.

30 év alatt a föld lakossága megduplázódik, a szükségletekkel és a bajaival együtt. Légy megértő és szívélyes, megelőzve testi-lelki szükségleteiket. Másként az üres kézzel kivetett gazdagok között ébredhetsz fel.

Nyolcvanhatodik elmélkedés

(A farizeusok azt mondták Jézusról:) Ez az ember bűnös. János 9,24

Ezek a farizeusok sohasem találkoztak személyesen az Úr Jézussal. Elhamarkodottan vontak le következtetéseket egy-egy egyedi esetből. Jézus jó előre figyelmeztetett, hogy ne vonjunk le elhamarkodott következtetéseket. «... Mihelythallják az Ígét, örömmel fogadják, de nincsen ő bennük gyökere, hanem ideig való.» (Márk 4,15.17). Ne siess elfogadni Jézust egy-egy evangélizáción hangzó felhívásra, de ne is dobd el magadtól, mielőtt meghallgattad volna a mellette felhozott érveket.

Az elsietett vélemények egy-egy emberről, vagy eseményről, nem szavatolják igazságodat. Mária egész estét töltött Jézus lábánál, figyelte szavait és mérlegelte azokat. Így lett belőle hűséges tanítvány. Tamás bizonyítékokat kért a Jézus feltámadásával kapcsolatban, elfogadta azokat és így később komoly misszionárius lett belőle Indiában.

Ha nincs elegendő bizonyítékod, nem kérem, hogy azonnal gyere Jézushoz. Ő azt mondta: «tudakozzatok az Írásokat» (János 5,39) ami pedig idő igényes. De ne dobd el Jézust magadtól, anélkül hogy alaposan ne mérlegelnéd szavait. Csak a komoly kérdések és a felelőséggel hozott határozatok szültek jó keresztényeket.

Nyolcvanhetedik elmélkedés

Az Embernek Fia ... azért jött ... hogy ... adja az Ő életét váltságul sokakért. Máté 20,28

Imádkozzunk Kínáért. Minden negyedik ember a világon kínai. Isten Lelkének csodálatos útjai vannak arra nézve, hogy sötét helyekre behatoljon.

Egy falusi házikóban, a család összegyűlt a nagyapó körül, aki történeteket mesélt a kínai néphagyományokból. Ez alkalommal Tso-Po Tao-ról beszélt, aki a jéság szimbólumává vált. Tso-Po-Tao Yang-Csao Aijal utazott együtt. Tsu-Yuan Wang-hoz indultak, de több napi járás után ismerték fel, hogy nem mehetnek tovább mindketten, mert túl nagy a hó és a ruházatuk és az élelmük sem volt elegendő. Ts-Po-Tao határozott: «Szolga vagyok, mondta, vedd ruhámat és élelmemet, és igyekezz a célba érni. Miért halnánk meg mindketten? Yang nem akarta elfogadni ajánlatát, de Tso már vetkőzött is és ott állt metzele nélkül a hóban, széttárt karokkal, mintha magához akarná ölelni a világot. Rövidesen megfagyott, meghalt. Akkor Yang felöltözött a ruhájába, és így élme is lett elég, hogy célba érjen. Azóta Yang sohasem tudta elfelejteni azt, amit barátja tett érte.

«Vajon ez egy igaz történet, vagy csak mese?» — kérdezte az egyik gyermek.» Léteznek ilyen jó emberek, mint Tso? Sohasem találkoztam ilyen jó emberrel. A legtöbb rossz és kegyetlen.»

Nagyapa válaszolt: «Hiszem, hogy nem sok Tsoval fogsz találkozni. Egy fehér embertől hallottam valami hasonló történetet, amely egy távoli országban történt. Egy olyan szelid ember élt ott, mint egy bárány, aki életét áldozta, hogy megmentsen másokat. Ez a szelid teremtés váltott meg bennünket, de én

írástudatlan vagyok és nem sokat értek abból, amit ő mondott. Mindenesetre, jól teszed gyermekem, ha Tso lesz a mintaképed.»

«Isten sok rendben és sok féleképpen szólott hajdan az atyáknak.» (Zsidók 1,1).

Nyolcvannyolcadik elmélkedés

Légy hív mindhalálig és néked adom az életnek koronáját. Jelenések 2,10

C. T. Studd 1908-ban Liverpool utcáin sétált és egy furcsa hirdetésre lett figyelmes. Humorérzékének és figyelmességének köszönhetően odalépett. És ezt olvasta. «Az emberevők, kannibálok, misszionáriusokat keresnek.» Belépett abba a terembe, amelynek ajtajára ez a hirdetés volt kifüggesztve. Bent Karl Krumm, misszionárius beszélt afrikai utazásairól, ahol léteznek még mindig olyan bennszülött törzsek, amelyek sohasem hallottak Jézus Krisztus Evangéliumáról. A kizsákmányolók meglátogatták ezeket a területeket, pedig tudták, hogy emberevők lakják a vidéket. Jártak ott már híres vadászok, muzulmán misszionáriusok, fegyverkereskedők, alkoholkereskedők, hivatali személyek, tudományos szakértők csak éppen bizonyágtevő keresztyének nem.

Studd azon törte a fejét, hogy vajon miért nem ment senki oda? Isten válaszolt: «Miért nem mégy te?» Studd már több évet töltött a misszióban, Kínában és Indiában. Noha beteges volt, mégis elment és több emberevőt megnyert Krisztus számára.

Még ma is léteznek személyek, törzsek, vagy éppen országok, amelyek a keresztyének meggyilkolásában lelik örömüket. Napjainkban is feláldozható életet a Latin Amerikai, Fülöp Sziget-i, Pápua Guinea-i kőkorszakban élő törzsek között. A muzulmán fanatikusok bármikor készek keresztyéneket ölni. Már sok keresztyént meg is öltek Törökországban és Libanonban. Afrikában is vannak visszamaradott törzsek, ahova még nem jutott el az Evangélium. Menj el ezekre a helyekre. Még akkor is ha öreg vagy

éppen beteges vagy is. Ha nem mehatsz, segítsd imáid-
dal azokat, akik ott dolgoznak.

Imádkozzunk azokért a keresztyénekért, akik éltük
kockázatásával dolgoznak nagyon veszélyes helyeken
a misszióban.

Nyolcvankilencedik elmélkedés

Megkövezettek... szétfűrészeltettek. Zsidók 11,37

1964-ben történt. Kingese, Stanleyville bolond
kormányzója és a Sambi-féle mozgalom
vezetői elhatározták, hogy Kongó-ban végetvetnek
a vallásos nevelés minden fajtájának, és eltörlik Isten
nevét Kongóból. Erre esküvel kötelezték magukat.

Az egyik faluban megöltek minden férfiút, aki nad-
rágban járt, és nem az őslakosok hagyományos ru-
hájában. Kindu-ban azoknak a holttestét égették el a
lázadók, akik az Úr követői voltak, olyannyira nagy
tűzet rakván holttestükből Lumumba szobra előtt,
hogy megrepedt tőle a járda. Paulis-ban a halottak
számát 4.000-re becsülték. Némelyek abba haltak
bele, hogy levágták karjukat és lábukat, másokat ben-
zinnel itattak meg és utána meggyújtották őket.

Az egyik missziói társaságnak 20 halottja volt. A
katholikus misszió 70 embert veszített el. Mind Krisz-
tusért haltak meg.

A misszionáriusokat az vigasztalta meg, hogy a
rémuralom ellenére sok kongói hűséges maradt
Krisztushoz.

A gabonamagvak földbe hullottak és elhaltak. Az
ő példájuk gazdag termést hozott. Sok lélek meg-
tért Krisztushoz. Nem mindenki hivatott mártírom-
ságra, de mindenki a mártírok társa kell legyen.
Teljes szívünkben szeressük Krisztust, úgy ahogyan
ők is szerették és vegyünk részt fájdalmukban,
megpróbáltatásaikban és győzelmeikben. Szüntelenül
könyörögjünk Afrikáért.

Kilencvenedik elmélkedés

Hírdessétek az Evangéliumot minden teremtségnek.

Márk 16,16

Nane Saint, egyike annak az 5 misszionáriusnak, akik 1956-ban Ecuadorban mártírokká lettek, Quitoba való menetele előtt arról prédikált, hogy az Isten munkájába tékozlásig kell beleadni mindent. Ő mondta: «Az utolsó háborúban tanultam meg, hogy a cél érdekében bőségesen kell vetni és nagy árat kell fizetni emberéletben is, azért hogy a politikai rabság láncáiból megszabadulhassunk ... Amikor a haza arra hív, hogy megtegyük a magunkét, a szabadság árának lefizetésében, nem késlekedünk és mindenki tudja a maga feladatát. És mégis, amikor Jézus Krisztus hív, hogy a világ evangélizációjának árát megfizessük, hallgatunk. Képtelenek vagyunk mozdulni érte. Azt mondjuk, hogy túl sokba kerül ... De a misszionáriusok önmagukat tékozolják oda.»

Ezek után Nane Saint elment misszionáriusnak az auka indiánok közé. A misszionáriusok tudták, hogy az indiánok vadak. Éppen ezért a «Jákób cseléhez» folyamodtak. A repülőből ajándékokat dobtak le. Az utolsó repülésük alkalmával az indiánok egy nagyon szép papagájt tettek a leeresztett zsákba.

Ezek után az 5 misszionárius leszállt az indiánok közé. Saint is közöttük volt. Kezdetben a fogadtatás barátságos volt. Másnap kivégezték őket. Azon az estén a kivégezettek egyik özvegye, Betty Elliot, azt írta: «Semmi más nem égette annyira Jim szívét, mint az, hogy a Krisztus neve ismert legyen az auka indiánok között.»

Válassz ki egy nemzetet, egy törzset, egy társadalmi réteget, amelynek érdekében tégy meg mindent, hogy

megismerje Krisztust. Add bele egész szívedet ebbe a munkába. Talán nem kell misszionáriusként közéjük menj, de imáiddal eggyé válhatsz a misszionáriusokkal.

Kilencvenegyedik elmélkedés

És az ő életüket nem kímélték mindhalálíg.
Jelenések 12,11

Gondoltál-e már valaha a szomáliai halhatatlan lelkekre, akik Afrika északnyugati részén élnek? — Szomália homokjában van egy egyszerű sír, ezzel a felíráttal: «Merlin R. Grove, feb. 9. 1929 — júl. 16. 1962» Jézus azt mondta, «Senki nem mehet az Atyához, hanemha én általam.» (János 14,6).

Grove, menonita misszionárius volt. Egy muzulmán pap dühös lett reá, ezért 12-szer hasba szúrta. Grove felesége, Dorothy, hallotta hogy férjével történt valami, de mire kiment férje már halálán volt. A gyilkos ekkor feléje fordult és őt is hasba szúrta.

Dorothy előtt e pillanatig kétséges volt, hogy megfelelő helyen vannak-é, bizonytalan volt abban, megtudja-e valamikor is szeretni a szomáliakat. Lustáknak, kegyetleneknek, vérengzőknek tartotta őket. Most, mikor vérében feküdt, a Golgota felé haladónak szeretete töltötte meg a szívét e nép iránt. Magához tért és többé nem volt kétséges előtte a hívása.

A leggyorsabban úgy lehet meggyőződni a megváltásunk felől, hogy magadra veszel egy keresztet, csak azért, mert megváltott vagy. A leghamarabb úgy lehet az elhívás valódiságáról meggyőződni, hogy magadra veszel egy keresztet, amely az elhívással kapcsolatos. Kiválasztottad feleségedet, férjedet, vagy barátodat. Ha megfelelő, onnan tudod meg, hogy tudod hordozni a keresztjét, csak azért, mert szereted.

Lesznek, akik imádkoznak a szomáliaiak megteréséért?

Kilencvenkettedik elmélkedés

Minden rossznak gyökere a pénz szerelme.
1 Thimotheus 6,10

Nagyon valószínű, hogy az Egyház nem szakadt volna ketté a Reformáció idején, ha egyes egyházi vezetők nem szerették volna annyira a pénzt, és nem ragaszkodtak volna személyes bűneikhez annyira, a szakadás mindkét oldalán.

Az Egyház Jézus Krisztus megtestesülésének a folytatása. Jézus az Egyház feje, gondoskodik arról, hogy minden jól működjön és arról, hogy Teste meg ne haljon.

És mégis léteznek Egyháznak nevezett emberi intézmények, amelyek egyháznak tartják magukat, tele újjászületés nélküli férfiakkal és nőkkel. Nem reformálásra, hanem átformálásra van szükségük. Az újjászületés által bármelyik ember Isten gyermekévé lehet.

Emberi szinten, az évek hosszú során sok botrányos eset történt. A bűnbocsánatot és vele együtt az üdvösséget adták-vették. Skócia királyának Jánosnak törvénytelen gyermekeit, már csecsemő korukban gazdag parókiákra nevelték ki, egyházi méltóságokként. Ilyen és hasonló esetek méltán vonták maguk után a tömegek felháborodását. Így nagyon kézfekvővé vált VIII Henrik számára, hogy elszakítsa országát Rómától, mert a pápa nem volt hajlandó elválasztani felelőségétől. Később mind a pénzsóvár Róma, mind a parázna Henrik halálbüntetéssel súlytotta mindazokat, akik nem álltak melléjük. Hasonló esetek más országokban is megtörténtek.

Vessünk egy pillantást papságunkra és a különböző felekezetek vezetőire. Helyzetük magaslatán állnak-é?

Életed odaáldozását használd fel arra, hogy szent légy mind gondolkozásban, mind cselekedetben. Alakítsd át Egyházadat a krisztusi modellre, de vigyázz, hogy előzőleg ne csupán csak egy emberi szervezet tagja légy. Az újjászületés által légy élő tagja az Egyháznak, amelyről az van megírva: «azon ne legyen szeplő, vagy sömörögözés, vagy valami afféle hanem legyen szent és feddhetetlen.» (Efézus 5,27).

Kilencvenharmadik elmélkedés

Isten... ajándékoza neki oly nevet, amely minden név fölött való. Filippi 2,9

Némely ember neve előre hirdeti sorsát. Vladimir, oroszul a világ urát jelenti. Oroszország története két ilyen nevű nagy egyéniséget ismert. 988-ban Vladimir, Kiev nagyhercege keresztyénné lett. Választhatott a római katholicizmus és az orthodoxia között. Futárokat küldött Európába, hogy tudakolják meg, melyik a legmegfelelőbb vallás. Ezeket a legjobban az orthodox miseének hatotta meg. Ezt ajánlották a hercegnek is. Következésképpen megparancsolta, hogy alattvalóit kereszteljék meg.

K.b. 900 év múltán született egy másik Vladimir is. 16 éves korában egy ostoba eset következtében ateista lett. A keresztyén ember bűnei hitelenné tehetnek olyan embereket is, akik korábban a hit útját járták. Egy időben, mint bármely más fiatal, Vladimir elhanyagolta a templomlátogatást. A fiú meghallotta, amint tanácstalan édesapja egy paptól kért véleményt, mitévő legyen ebben az esetben? «Üssed és üssed!» — szólt a pap. Ezen feldühödve, Lenin kitépte nyakából a keresztet és elhatározta, hogy szakít mindenféle vallással. Ettől kezdve gyűlölte a vallást.

Lehetséges, hogy ez nem következett volna be, ha a pap bölcsebb és szeretetteljesebb választ adott volna.

Meggondolkoztató, hogy egyetlen szavad felemelhet, vagy megölhet egy emberi lelket.

Vladimir hercegnek nem sikerült uralnia a világot, noha a neve ezt jelentette. Lenin sem uralkodott az egész világon. Mindketten halottak. Jezus Krisztus él. Csak ő a világ Ura. Előtte minden térd meg fog hajolni.

Kilencvennegyedik elmélkedés

Szánjátok oda a ti testeteket szent és Istennek kedves áldozatul. Róma 12,1

A vietnami háború, amikor néhány buddhista pap látta, hogy az ország katolikus elnöke, Thieu miatt veszélyben van a vallásuk, felgyújtották önmagukat. Két szerzetes leöntötte az egyik papot, majd meggyújtották. Több ezren letérdepelve nézték a történeteket.

A cseh Jan Pallach és az evangélikus német lelkész Brusewitz, szintén feláldozták önmagukat, tiltakozásul az igazságtalanságokért.

Ezekből az esetekből tanulhatnak a keresztyének is. Az öngyilkosság a mi vallásunkban természetesen tilos. De mi önmagunkat kell áldozatul vigyük Istennek az egyetlen igaz ügyéért.

Jézus halálát is alakoskodással öngyilkosságnak lehetne nevezni. Ő mondta: «Leteszem az én életemet... senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le azt önmagamtól.» (János 10, 17-18). Úgy tűnik, hogy Jézus mindent megtett azért, hogy kihívja az ellenségeinek haragját. Beszédeiben utalt az embereket hajtó összes hatóerőkre. Ne nézz egy nőre, azért hogy megkívánjad! Ne hazudj még akkor sem, ha ez az életedet mentené is meg. Beszéded legyen igen-igen, nem-nem. Jézus egyik csodáját szombat napon tette, noha tudta, hogy az biztosan kihívja az ellenségeinek haragját. Kívánta megfeszítését, mert tudta azt, hogy halála az egyetlen eszköz az emberiség megmentésére.

A keresztyének hasonlóképpen ellenkezésben vannak ennek a világnak a szabványaival, mert ők is fel akarják áldozni életüket, — és ők is fel akarják venni a keresztet.

«Krisztussal együtt megfeszítettem, élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.» (Galata 2,20).

Kilencvenötödik elmélkedés

(Jézus mondta): «Aki a kevesen hű, a sokon is hű.» Lukács 16,10

Önmagunkat csaljuk meg, ha azt hisszük, hogy fizetve a tizedet, elrendeztük anyagi kötelezettségünket Istennel. A börtönbe zárt keresztyének is, akik egy darab kenyeret és piszkos krumpliból készült levest kaptak, megadták, a tizedet. Minden tizedik héten odaadták a kenyéradagjukat a gyengéknek és a betegeknek. De ez nem volt minden. Tudták, hogy az ember 100 %-ig felelős az anyagi javaiért. Több keresztyén minden harmadik, vagy ötödik héten odaadta a kenyerét. Volt, aki egyáltalán nem evett kenyeret, hanem megelégedett a piszkos levessel.

Az Úr a tizeded és az egész vagyonod. Nem igaz, hogy a tized kifizetése után a fennmaradó résszel azt tehetünk, amit akarunk. Inkább azt kell mondanunk, hogy az Úr egy bizonyos anyagi alapot adott kezeinkbe, amelyről az utolsó fillérig felelősek vagyunk. Egy intézeti alkalmazott nem vásárolhat a feleségének bundát az intézet pénzéből. Nekünk sincs megengedve ez a luxus.

Tiszta a lelkiismereted? — Tudod igazolni Isten előtt, amit ebben az éhes világban élelmiszerekre és ruhákra költesz? — A kozmetikára és a szórakozásra elkötött pénzedet is igazolni tudod? — Az ítélet napján szemébe tudsz-e nézni Jézusnak és azt mondani: «Jólköltöttem a pénzemet.»? Vajon, neked is azt fogja mondani Jézus: «Jól vagyon, jó és hű szolgálóm.»?

Kilencvenhatodik elmélkedés

Monda Mózes az Úrnak: «Kérlek, Uram, nem vagyok én ékesen szólo!»
2 Mózes 4,10

Richard Hext paralizált végtagokkal született. Egy műtét után normálisan tudta tartani a kezét, de nem volt erő benne. Ez a nyomorúsága nem akadályozta meg abban, hogy festőművész legyen. Hétévig tanult egy festőiskolában, aztán, festőművészként kereste meg kenyerét. Az ecsetet fogával forgatta. Festményei közül vannak olyan híresek is, hogy bekerültek a Buckingham palotába.

Mózes, noha dadogó volt, mégis nagy szónok lett. Ráháb szent életű asszony és Jézus ósanyja lett, noha az előtt egy pogány nép prostituáltja volt. Péter mártír lett, noha természet szerint gyáva volt. Először ott látjuk reszketni egy szolgálóleány előtt, aki se jót, se rosszat nem tehetett volna neki. Aztán a feltámadás után ugyan az az ember kiáll a jeruzsálemi templomtér közepére, szembe szállva a néppel és annak vezetőivel. A hagyomány azt mondja életét, saját kérésére, fejjel lefelé megfeszítve fejezte be.

Ha egy keresztyén beleszne mind a házasságtörés, mind a gyilkosság bűnébe, bizonyára lemondana arról, hogy valamikor még használható lesz az Úr munkájában. Dáviddal ezek a bűnök estek meg. De ő megtért, és megírta azokat a csodálatos zsoltárokat, amelyek lelki eledelül szolgálnak nekünk. Salamon beleesett a bálványozás és a nemi féktelenség bűnébe és mégis a Bibliának 3 könyvét ő írta.

Egy testi, szellemi, vagy erkölcsi hátrányosság sem legyőzhetetlen. Ha nincs kezed, fess a fogaidal, de azt tedd az úrért.

Kilencvenhetedik elmélkedés

Egyenlő indulattal legyetek, ugyanazon szeretettel viseltetvén egy érzésben, egy ugyanazon indulattal lévén.
Filippi 2,2

Abűn megkeserítette a keresztyénség történetét. Pedig ez a nép szép lehetett volna, ha azok akik a Jézus nevét viselik tanítását is magukévá tették volna. Mindenki hallott a katolikus inkvizicióról, de a protestánsok között is voltak hasonlóan kegyetlen emberek.

Plunkett, római katolikus püspököt első Erzsébet, Anglia királynője halálra ítélte. Azt parancsolta, hogy először akasszák fel, majd vegyék le és a még élő embert metszék fel és belső részeit darabokban égessék el. Utána négyeljék fel a testet.

A Piedmont-i katolikusok elfogták Giovanni Machialin-t 4 gyermekével együtt protestáns hitéért. 3 gyermekét szeme láttára vágta darabokra. Mind-egyik gyermek meggyilkolása előtt megkérdezték, hogy hajlandó-e megváltoztatni hitét. Mikor negyedik gyermekét gyilkolták, akkor is megkérdezték. De ő állhatatos maradt. Ekkor egy katona lábánál ragadta meg a gyermeket és úgy a kövezetbe vágta, hogy kiloccsant az agya.

Krováciában, a háború idején, a katolikusok az ortodoxok ezreit gyilkolták meg. Romániában az ortodox papok üldözték az evangéliumi keresztyéneket, és bezáratták őket. A lelkészek tömegmészárlást indítottak a zsidók között. Észak Írországban a protestánsok és a katolikusok ma is gyilkolják egymást. És mindezt Annak a nevében teszik, Aki még az ellenségeit is szerette.

Határozzuk el végre, hogy gyökerestől kiszaggatjuk

magunkból az ellenszenvnek és az ellenségeskedésnek még a gondolatát is azok iránt, akik másként hisznek mint mi. Ovakodjunk attól, hogy bántóan beszéljünk a mások vallásáról.

Egy ilyen beszéd, felelőtlen személyeket arra indíthatna, hogy kegyetlenkedjenek másokkal, vagy gyilkoljanak. A vallási különbözőségeket szeretetben kell megbeszélni. Amikor ez már lehetetlen, akkor mindenki tartsa meg hitét. De a legfőbb parancsolat a szeretet.

Kilencvennyolcadik elmélkedés

Intelek azért mindenek előtt, tartassanak könyörgések, kérések esedezések, hálaadások... királyokért és minden méltóságban lévőkért. 1 Timotheus 2,1-2

A szöveg nem azt mondja, hogy csak a saját országunk vezetőiért imádkozunk. Ilyesmit csak a britt, német, orosz, amerika papság tett a második világháború idején. Egy ilyen ima után, az ellenséges hadsereg embereit lelkiismeretfurdalás nélkül meg lehet ölni. Ezért nem helyes csak a mi királyunkért, vagy elnökünkért imádkozni.

A népek vezetői külön osztályt alkotnak, akikért éppen úgy imádkozni kell, mint az éhezőkért, vagy a betegekért. Ezért a keresztyéneknek imádkozniuk kell éppúgy a saját vezetőikért, mint a szomszédos ország vezető embereiért, vagy mint egy bennszülött törzsfőnökért.

Imádkozva saját vezetőinkért, és szeretve őket, még akkor is, ha elégedetlenek vagyunk velök, csendes, békés életet folytathatunk, mert semmilyen lázadási szándék nem fordul meg a fejünkben. Még ennél is több! ilyen magatartással, jó befolyással leszünk a társadalomra. «...mindenek előtt tartassanak könyörgések.»

Kilencvenkilencedik elmélkedés

És meg ne részegetek bortól, amiben kicsapongás van; hanem teljesejtek be Szentlélekkel.

Efézus 5,18

Vegyük példának Európának bűneiről legkevésbé híres országát. Svájcban a második világháború óta, megduplázódott az alkohol fogyasztása. Az alkoholisták száma 100.000-ról 130.000-re nőtt. A törvényszéki esetek 20%-a és a válások 23%-a az alkoholnak köszönhető. Az öngyilkosságok 1/3-ért az alkohol a felelős. Minden évben 1300 ember azért kerül szellemi fogyatékosok menhelyére, mert mérték nélkül belemerül ebbe a bűnbe. Más országokban még rosszabb a helyzet.

A Biblia arról beszél, hogy úgy megtelhetsz szeretettel és Szentlélekkel, hogy részeg ember benyomását kelted. Ki ismerheti ennek a «szent részegségnek» valamilyen rossz mellékhatását.

Igyál tehát a Jézus csodálatos borából, amit tanítványainak adott a Galilea-i Kánában. Sokban hasonlítani fogsz a részegekhez: a részegek dicsérik a bort, te is fogod a tiedet; a részegek énekelnek, te is ellenállhatatlan indítást érzel, hogy Gazdád dicsőségéről énekelj; a részegek bármikor készek verekedni, te is akarni fogsz a sokkal erősebb ellenséggel harcolni még akkor is, ha gyenge lennél.

Nem vagyok az ivás ellen. De azt tartom, hogy nem az alkohol a legmegfelelőbb ital. Igyunk a Jézus által felkínált borból, amit ő ingyen kínál a szomjazóknak.

Századik elmélkedés

Tusakodjatok a hitért, amely egyszer a szenteknek adatott.

Júdás 3

Óvakodj a hit dolgaiban a tulságosan sok elnézéstől, toleranciától. Képzeld el két iskolát, amelyben egyik helyen bölcs, a másikban bolond a tanító. A bölcs arra tanítja a gyermekeket: $2 + 2 = 4$. A bolond pedig arra, hogy $2 + 2 = 3$. És jön valaki, aki azt mondja, hogy a legfontosabb a szeretet; ezért mindkét tanító, egy megkötendő kompromisszum alapján, tanítsák csak egyformán a gyermekeket: $2 + 2 = 3\frac{1}{2}$. Mindenki, aki nem hajlandó ezen az alapon tanítani a gyermekeket, fanatikus, bigott, és nem érdemli meg hogy számtant tanítson. Mi a véleményed erről a helyzetről?

A keresztyének szeretik az egységet, de nem az igazság árán.

A keresztyén Egyház által birtokolt igazság biztosabb a matematika igazságánál, mert Isten jelentette azt ki. Pénztárcámból adhatok valakinek annyi pénzt amennyit akarok, mert a pénz az enyém. De nem adhatok semmit az Isten igazságából. Létezhetnek a keresztyének között olyan jelentéktelen nézetkülönbségek, mint amilyen lenne a rózsák sokfélesége. Elfogadhatok egy más színű rózsát, de egy tövisre nem mondhatom, hogy rózsza lenne. A szeretet nem igazolhatja az igazság elhanyagolását, akárcsak egy betűt, vagy egy szóét is az Írásból. Szerethetem a tévelygőt, de nem szerethetem a tévelygését.

Krisztus maga az Isten. Ő emberré lett, Szűz Máriától születet, meghalt bűneinkért, testben támadott fel, és felment a mennybe. Más másként hiheti, de nem kívánok vele semmilyen közösséget, vagy

párbeszédet. A számtantanárok nem bocsátkoznak vitákba a diákokkal. Ők tanítják az igazságot és azt csak elfogadni lehet. A keresztyének az igazságot hirdetik, ehhez hasonlóan. Bárki, aki ezt visszautasítja, el fog kárhozni.

LITERATURE SERVICE
POB 721, CH-8280 Kreuzlingen
Switzerland

138

Württembergische
Landesbibliothek
Stuttgart

WLB2019

49297508 DE 024

WLB Stuttgart

